

NASLOV—ADDRESS:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 2913

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

**Kranjako - Slovenska
Katoliška Jednota**

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posljuje že 38. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Štev. 51 — No. 51

CLEVELAND, O., 22. DECEMBRA (DECEMBER), 1931

LETO (VOLUME) XVII

SLOVENSKA ŠKOFA NAŠIM IZSELJENCEM

Pastirsko pismo mariborskega in ljubljanskega škofa
(Ponatis iz "Slovenca" z dne 29. novembra, 1931)

Ljubljani izseljenci!

Za bližajočo se Božične praznike vsem dragim sinovom in hčeram slovenskega ljudstva v tujini: milost in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.

Na letošnjo, prvo adventno nedeljo, ki ostane odslej posvečena spominu slovenskih izseljencev, se mudijo bolj kot sicer najine misli in želje pri Vas, dragi verniki, ki bivate daleč izven svoje domače ško-fije.

Z molitvami, ki se dvigajo to nedeljo iz src Vaših sorodnikov, prijateljev, znancev, lahko rečeva: iz src vseh vernih Slovencev za Vašo srečo pred prestol usmiljenega Boga, združujeva tudi midva svoje nadpastirske molitve, pa prosiva presveto Srce Jezusovo, naj blagoslovi slovenske izseljence, razkropljene po daljnem svetu, z nebeškim in zemskim blagoslovom. Prošiva, da bi našli vsi v tujini boljšega kruha, kakor jim ga more dati domovina, da bi ostali vsi zvesti svojemu Bogu in njegovim zapovedim, zvesti sv. Cerkev in njenim zapovedim, pošteni, trezni in čisti, udani svojemu narodu in svojim domačim, ki se tolikokrat v ljubezni spominjajo svojcev v tujini. Za vse to bova molila na prvo Adventno nedeljo pri sveti maši pa bova molila in prosila še in še!

Žal, da se izseljevanje toliko tisočev slovenskih sinov in hčer ne more ne ustaviti ne odpraviti, dasi tudi v tujini kakor doma narašča število brezposelnih in pritiskajo gospodarske težave. "Svet je širok," čustvujejo naši ljudje, "tako težko kot doma ni življenja drugod;" in gredo v neznan tujino. A sami le prehitro izkusijo, da tudi tujina ni obljubljena dežela, koder se pretaka mleko in med, da je tujina čestokrat puščava, v kateri so nekoč umirali in izginjali Izraelci na poti v obljubljeno deželo. Pa če bi tudi našli naši izseljenci v tujini svoj drugi dom in boljšo srečo, domovina jih bo vedno štela med svoje, ne bo jih pozabila. A tudi vi, dragi izseljenci, ne izbrisite iz svojih src svoje stare in prave domovine.

V adventu in o Božičnih praznikih bodo kot vedno tudi letos v Vaših dušah zaživel spomini na dom, na polnočnice na jaslice!

Midva pa bi se rada porazgovorila za svetli božični večer z Vami, slovenskimi mladeniči in dekleta v tujini, in z Vami, krščanski zakonci.

Bojiva se namreč za Vas, mladeniči in mladenke, da ne postanete žrtve pretkanih spletk in preračunanege zapelejanja, ki proži v tujini na neizkušene mlade ljudi. Bolelo bi naju, če bi odtrgani od svojih domačih, izkoreninjeni iz domače verne vasi, pozabili v daljnem svetu na strah božji, pa bi se vdali obžalovanju vrednim razvadam sveta, pozabili na vso skromnost, se prepustili čutni razbrzdanosti, kakor toli-ko Vaših vrstnikov, ki so zavr-

gli vero v Boga in posmrtnost. Bojiva se, da ne bi začeli v tujini z nedovoljenimi zvezami, iz katerih se rodi le gorje. Mladenici, mladenke, pri Vaših neumrjočih dušah Vas prosiva, skrbite vsikdar za čisto in ne-omadeževano življenje, pod nobenim pogojem se ne dajte zva-bit v nedovoljene zveze skupnega življenja, predno je sklenjena cerkvena poroka. Stari Bog še živi in vlada tudi v tujini. Če gre za zaroke in poroke, se držite brezpogojno na-sveta in odločitve svojih dušnih pastirjev.

Tudi v tujini še največ velja čista vest in pošteno srce. A oboje si ohranita, fant in de-kele, ki vestno opravljata vsak-danje molitve, pristopata me-sečno k sv. spovedi in še pogo-steje k sv. obhajilu, nobene za-povedane službe božje ne opu-stita in si iščeta družbe in po-štenega razvedrila v katoliških organizacijah.

Kako sladek, kako vesel je takšni mladini sv. Božični ve-čer—pa naj ga obhaja tudi da-leč proč od doma.

Najina druga skrb pa so izse-ljeniške družine, ki bi jih rada ohranila Bogu in narodu slo-venškemu.

Hudó je, kadar raztrgajo gos-podarski udarci posamezne družine in poženejo dru-žinskega očeta v svet, da bi podprl in rešil propadajoči dom razpada. Kako se razrahlja v takih družinah medsebojna za-konska ljubezen, se odtujita mož in žena drug drugemu, se zavira dobra vzgoja otrok. In kar je najhuje, prečestokrat se pogazji še zakonska zvestoba. Kakšen bo konec?

Ali bo pač letošnji Božič zblil-žal srca takih razkanih družin in poživil razrahljane vezi med možem in ženo, med očetom, materjo in otroci? Veliko pri-čakujeva od nadaljnih prizade-vanj naše Rafaelove družbe, ki se trudi obnoviti stike med domom in slovenskimi izseljenci. Za rešitev takih družin pripo-ročava ob tej priliki vsem do-bromiselnim Slovincem doma in na tujem glasilo Rafaelove družbe: "Izseljeniški vestnik" v čtivo in podporo.

"Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje," so peli angelški glasovi na sveti Božični večer. Kako malo je družin, v katerih prebiva sladki mir božji. Ko-likokrat se sliši tožba: v naši hiši je pravi pekcl. Ali veste zakaj? Samo radi revščine, ra-di brezposelnosti, pomanjkanja dostojnega stanovanja, primer-nega zaslužka? Težko poveva, kako naju boli vsa ta gospodar-ska beda toliko tisočev naših družin, ki gotovo globoko po-sega v sodobno družinsko razr-avanost. A najgloblji vzrok dru-žinske krize je pomanjkanje vere v svetost zakonske zveze.

"Zakon je velika skrivnost v Kristusu in Cerkvi" (Efež. 5, 32), uči apostol sv. Pavel, je sv. zakrament, postavljen zato, da bi bil neusahljiv vir svetni-kov. Prav to namerava Bog z vsakim otrokom, ki se narodi: da bi postal svetnik, to je, da

Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji!

bi živel na zemlji življenje otroka božjega in enkrat dosegel sv. nebesa. Koliko zaročencev pač misli pri sklepanju zakon-ske zveze na ta vzvišeni poklic očetovstva in materinstva, biti očetje in matere svetnikov? Da bi se pač ta namen zakona toli-kokrat ne pozabljal, da bi se vsaj popolnoma ne izključeval! Zopet bi postale družine, tudi revne in stisnjene v zatohle so-be, dom ljubezni in čistosti in zvestobe; usmiljenja in milobe, potrpežljivosti in medsebojne-prizanašanja ter odpuščenja, kakor tako vzpodbudno naroča apostol sveti Pavel (Kol. 3, 12 in naprej). Dobra vzgoja otrok bi bila zopet skupna in prevaž-na zadeva zakoncev, otroci bi jim ne bili breme, katerega se je treba ubraniti, ampak blago-slov, za katerega je treba pro-siti—svetniki naj postanejo!

Se en vzrok naj navedeva, zakaj beži mir in sreča iz dru-žine? Zavrgla se je vera v Boga. Vera je izgubila v dru-žini vsako ceno, zato govorijo o veri le s prezirom, morda celo s sovraštvom. Kjer pa ni vere, tam seveda ni Božjih zapovedi, ni molitve. A Bog je navezal svoj blagoslov na izpolnjevanje zapovedi, na molitev. Kjer pa ni božjega blagoslova, tam ni sreče. Kako malo skupne mo-litve se opravi v krščanskih družinah, zlasti po mestih in delavskih središčih pa se opu-šča tudi zasebna molitev. Kaj čuda, da se slišijo take pogoste tožbe: V naši hiši ni veselja, žalost se je naselila v njo in razdor.

Krščanski zakonci! Vrnite svojim družinam zopet Boga vero in molitev in videli boste, če bo še toliko solza v njih!

Leta 1926 smo položili v sve-tišču Srca Jezusovega v Paray-le Monial na Francoskem na ol-tar "zlatu knjigo" z imeni 11.365 slovenskih družin, ki so se posvetile presvetemu Srcu Je-zusovemu: da mu izpričajo svo-jo ljubezen, da se postavijo pod Njegovo posebno varstvo, da pospešijo v svoji domovini pri-hod Njegovega kraljestva. Kmalu nato piše ena izmed po-svečenih družin:

"Kar smo se posvetili Srcu Jezusovemu, je v družini vedno veselja in če smo v žalosti, nas pogled na podobo Srca Jezuso-vega vedno spomni obljub, ki jih je dal Jezus častivcem svo-jega Srca."

Krščanske družine v tujini, tudi Vam bo presveto Srce Je-zusovo vir vse tolažbe, če mu posvetite svoje domove, če do-sledno, v besedi in v dejanju častite presveto Srce Jezusovo, ki bodi kralj in središče vseh src!

To bodi najino toplo priporo-čilo za Božične praznike! Bla-goslov Boga Očeta in Sina in Sv. Duha naj pride nad Vas in ostane vedno pri Vas!

V Mariboru, na praznik Mariji-nega Darovanja, 1931.

Andrej, škof lavantinski.

Gregorij, škof ljubljanski.

Joža Lovrenčič:

"To ni pravljica..."

Poškopili smo in pokadili vse prostore v hiši, odmolili vse tri dele rožnega venca in dolgo vrsto prošenj, prepeli vse bo-žične pesmi in še je bilo treba čakati na polnočnico. Prigovar-jali so nam otrokom, da bi ne-koliko legli in zaspali, a nismo, ker se nam je zdelo grešno pre-

spati sveti večer, ko tako lepo zvonijo zvonovi. Stisnili smo se okoli stare matere, ki je sklju-čeno sedela na peči, naslanjajo-ča se na steno, in jo prosili, naj nam pove kako pravljico.

"Vse sem vam že povedala to zimo, kar sem jih znala," je odgovorila, a videli smo, da je pripravljena in se le tako od lepšega brani.

"Samo še eno," smo prosili.

In je začela:

"Bilo je kakor nocoj na sve-ti večer. Sama sem bila doma in ko je vabilo k polnočnici, sem dala na mizo poprtnjak in okoli njega pečena jabolka in pustila svečo, naj gori v čast Jezusu, ki se je usmilil naš grešnih ljudi in prišel v ne-skončni revščini na svet v be-telehmski štali.

"Šla sem proti cerkvi in ko sem prišla na pokopališče, sem se ustavila ob očetovem in ma-terinem grobu in še ob grobih starejšega sina in zadnje hčere, ki sta umrli za kolero. Pomo-tila sem zanje in pomislila, ka-ko bi bilo lepo, ko bi živeli in bi skupaj praznovali svete bo-žične praznike.

"Žalostna sem vstopila v cer-kev, a ko je pristopil gospod k razsvetljenemu oltarju in so se oglasile orgle in so zapeli pevci me je žalost minila in vdano sem molila k nebeškemu Dete-tu. Ob povzdigovanju sem ga prosila, naj se usmili mojih rajnkih in še sem zraven že-le-la, da bi jih kdaj videla, če je Njegova sveta volja..."

"Ko je maša minula in smo odhajali iz cerkve, sem zajela iz kropivnika žegnane vode in jo iz pesti pokapljala po gro-beh in hitro stopila proti do-mu, ker me je skrbela sveča, ki

sem jo pustila na mizi. Izpred korita na vasi sem videla, da še gori.

"Hvala Bogu," sem rekla, "nič se ni zgodilo," in potolaže-na sem šla po stopnjicah in vzela ključ z okna, kamor sem ga prej položila, in ga vtaknila v ključavnico, da odprem. Obr-niti ga hočem—nič, vrata so bila odklenjena. Premrazilo me je in da ne bi pokazala strahu, sem si govorila: "Saj sem ven-dar zaprla! In skozi temno hi-šo sem se zagnala, ne da bi zaprla za sabo vrata, proti izbi, pritisnila pri durih za kljuko in jih odprla z vso silo..."

"O, otroci moji, nebeško De-te me je uslišalo.

"Obstala sem, držeč še klju-ko, in en sam trenutek videla očeta in mater in sina in hčer, ki so se mi nasmehnili, sedeč veseli za mizo okoli poprtnjaka. En sam trenutek, ker sveča je tedaj ugasnila..."

"Prižgala sem drugo, poklek-nila in molila do zornega dne."

Tako je končala stara mati, zavzdihnila in pogledala na mi-zo, če je mama postavila že na-njo poprtnjak in jabolka, nas pa je bilo strah in smo se še bolj stisnili k nji.

"To ni pravljica!" sem spre-govoril prvi jaz.

"Ni pravljica!" je ponovila za mano sestra.

"Ni pravljica!" je potrdil tu-di bratec, ki ni ujel iz materi-ne zgodbe nikakega palčka ne razbojnikov, katerih se je tako močno bal, da so ga preganjali še v sanjah..."

"Res ni pravljica," nam je priznala stara mati, "a je lepša ko vse pravljice sveta."

Sveti večer, ko vasujejo spo-mini, mi je obudil tiho zgodbo stare matere in njeno sklepno besedo, ki ji tedaj otrok nisem verjel in se čudil, kako more biti, da bi kdo doživel lepo pravljico kot so pravljice same.

Daleč je oni čas. Nocoj raz-umem staro mater in bi se ji ne čudil več, ker je v srcu brid-kost in išče ljubezen med gro-bovi, ki so daleč. Mama spi na zapuščenem pokopališču v Gori-ci, oče in brat doma pri Sv. Miklavžu, stara mati pa gori v daljnem Kromeriju. Ločeni so, težko jim je... Mamo skrbi, kako je doma, kdo je pripravil vse za praznike, oče bi rad pri-šel, da pogleda, so li pokadili in poškopili in pomolili kot je od-zdajne navada pri hiši, bratu se toži, ker je samo 18 božičev praznoval in bi rad spet pogle-dal v prijazno izbo, stara mati ne more božičevati osamljena. Še nam bi rada pela in znova povedala pravljico, ki jo je do-živela...

Nocoj je sveta noč in odzvo-nilo je že in polnočnica je... Tam daleč doma je v kotu nasproti vratom miza, belo po-grnjena je in na njej je poprtn-jak in jabolka so okoli njega in luč gori...

Zdaj zdaj bodo prišli od pol-nočnice in bodo odprli in vsto-pili v izbo in ne bodo nikogar videli... Pozabili so, kaj je pravila stara mati, ko je sedela na peči, pozabili, kako je za-vzdihnila, ko je končala...

O, da morem jaz domov. Trenutek, en sam trenutek, to-

liko, da bi prijel za kljuko, od-prl in obstal na vratih!... Za belo pogrnjeno mizo bi sedeli ob poprtnjaku in jabolkih ma-ma, oče, brat in stara mati in nasmehnili bi se mi...

Pozabil bi na trenutek, zgru-dil bi se na kolena in molil do zornega dne...

Ksaver Meško:

Sveta noč

Sveta noč, blažena noč. Vse že spi le polnoč, le Devica z Jožefom tam v hlevcu varje Detece nam. Spavaj, Dete, sladko!

Sveta noč, blažena noč. Prišla je nam pomoč. Dete božje v jaslih leži, grešni zemlji radost deli: Rojen je Rešenik.

Sveta noč, blažena noč. Radostno pevajoč angeli Gospoda slave, mir ljudem na zemlji šele: Človek, zdaj si oteč.

Kako nam v ginjenosti in radosti zadržti srce, kadar se v sveti noči razlijejo s kora nežni in sladki glasovi te stare in vendar vedno nove pesmi! Ka-kor pesmi ob nobenem drugem prazniku v letu nas prevzame in pretrese ta božična pesem. In nam v hipu pričara pred dušno oko najlepši in najsve-tejši kraj naše sv. vere, hlevce betlehemske in jaslice, ob kate-rih klečita prečista Devica in sv. Jožef, vsa zamaknjena v nežno Dete v jaslicah. Saj ve-sta, da je večni Bog, Sin božji, ki je to prečudno noč stopil iz deviškega Marijinega telesa na to grešno zemljo, da bi jo rešil bridkega prokletstva in težkega jarma grešne sužnosti. In zagledamo v duhu anjele božje, ki prihite iz nebes v ta ubožni, zapuščen hlev in kleče tam v globoki ponižnosti pred tem na videz nezmogočnim de-tetom, ki je pa njihov vsemogoč-ni Gospod. In nenadoma se razprostoro pred nami poljane betlehemske, nad katerimi po-jo krilati nebeški tisti večno lepi spev, ki se je v tisti prvi sveti noči privikral glasil: "Gloria in excelsis Deo—Slava Bogu na višavah, in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje..."

Sveta noč, blažena noč.

Ako kateri čas v letu, je ta noč najpripravnjša, da gane človeku srce, da privabi v cer-kev in k Bogu tudi nje, ki mor-da vse leto ne marajo slišati tajnega klica božjega in ne ki-ka zvonov, ki jih glasno k Bo-gu vabijo, ki morda vse leto ne utegnejo odtrgati srca od sve-ta, od vsakdanjih del in skrbi, morda celo od greha. A nocoj jim zaveje skozi dušo kakor mehko domotožje, čudno hrepe-njenje po lepem in svetem, po čistem in nedolžnem. In bla-gor jim, če se temu domotožju, temu hrepenenju po višjem in božjem ne ustavljajo.

Tako vse čudovit je ta praz-nik, tako toplo srcu govoreč! Je pa tak, ker je praznik lju-bezni božje, usmiljenja božje-ga, in praznik otroka, praznik nedolžnosti.

Praznik ljubezni in usmilje-nja. "Tako je Bog svet ljubil,

(Dolje na 2 strani.)

da je dal svojega edinojanežnega sina, da bi se nihče, ki vanj veruje, ne pogubil, ampak bi večno življenje imel" pravi ta edinojanežni Sin božji sam (Jan. 3, 76). Odrasle se pričenjajo nocoj, naša odkletev iz greha, naše vstajenje od padca prvih staršev in iz neštevilnih padcev v našem življenju. Kako se torej ne bi veselili! Kako ne strmeli nad neskončnim usmiljenjem božjim, kako ne hvalili in polni hvaležnosti molili neumljivo, nedopovedljivo ljubezen božjo!

In praznik otroka je sveta noč, sveti dan. Se mar otroka bojimo? Ne, ko je pa tako slaboten. Ga li ne ljubimo? Ljubimo, ker je tako nežen in nedolžen. Le pogledimo, kako moč ima otrok do človeških src. Zajok, in vsa hiša beži skupaj: "Kaj mu je? Kaj mu spet manjka? Kaj hoče?" Tako je moč otroka! S svojo nedolžnostjo priklope vse nase, s svojo milino vse osrečuje, s svojo slabostjo in nežnostjo vse gane, si stori vse podložne in uslužne.

Se bomo li bali božjega Detea, najmilejšega, najnedolžnejšega, najkrajnjega, pa tudi najponižnejšega, najsiromakejšega? Saj je prišel tak na svet, da bi se tem mirneje upali k njemu, bi mu brez strahu vse potožili, kar nam srce teži, mu povedali, kar si želimo, ga prosili vseh milosti, ki jih potrebujemo. Le pojdemo k njemu v ti noči, o kateri pravi sv. Cerkev: "Danes rodijo nebesa medeno sladkost (milost) na zemljo." In teklo bodo reke najslajših milosti božjih tudi v naša srca.

Le odprimo jih na široko nocoj in ves jutranji dan, naša srca! Kar potopimo in pogreznimo se v čudovite skrivnosti te noči in tega dne, pa se bodo milosti tega praznika od vseh strani v naše duše živale. Ko bi mogli praznovati in preživeti ta skrivnostni in milosti polni čas v taki sveti zbranosti in v taki pogreznjenosti v te nedoumljive skrivnosti, kakor ga preživi vsako leto sv. oče papež, ki s tem pokaže, da je ta noč in ta dan tako velik, svet in skrivnosten kakor noben drugi v letu. Zvečer prižge službojuči komornik v papeževi spalnici sveče pred jaslami, v katerih leži božje Dete, in na božičnem drevescu. Nato se spoštljivo umakne. Od tedaj nima k sv. očetu nihče pristopa, straže stoji pred papeževimi sobanami in čuvaro vhod. O polnoči papež mašuje v majhni kapelici. K ti sv. maši navadno niso pripuščeni niti vsi vatikanski dvorjani. Po polnočnici leže sv. oče h kratkemu počitku. Ves božični dan pa prebije v samotni, zbrani molitvi in ne spregovori ves dan z nobenim človekom. To je edini dan v letu, ki ga sv. oče preživi popolnoma sam zase, in s svojim Bogom, z novorojenim Sinom božjim, čigar vidni namestnik na zemlji je, in kateremu pač v najgorečnejših molitvah priporoča sv. Cerkev in ga prosi blagoslova in milosti vsem vernikom.

Vrzmimo se v ti sv. noči in ves sv. dan tudi mi tako popolnoma v objemu božjem, in milost tega najsvetejšega in najlepšega praznika v letu bo lila tudi v naša srca. Amen.

Božično drevesce

Eden izmed najpriljubljenejših prazničnih običajev, zlasti med otroci—je božično drevo. Njegova slikovitost in vesela milina je povzročila, da se je ta običaj razširil po vsej Evropi in Ameriki. Božično drevesce pa je nemškega izvora. Ali tudi tam je vzrastle od svoje sedanje priljubljenosti še le tekotom 19. stoletja. Kako je nastal ta običaj, ni povsem jasno. Prvo zgodovinsko omen o njem najdemo v zapiskih nekega štrasburškega meščana neznane imena, spisanih leta

1605. "Ob Božju," on pravi: "Imajo v Strasburgu običaj, da postavijo v svojem stanovanju smreke, na katere obdajo nase, izdelane iz pisane papirja, jabolka, mlince, plato peno, slaščice itd."

Na Angleškem se namiguje na božično drevesce že leta 1789, toda njegov običaj je postal splošen še le okoli leta 1840. Tega leta sta kraljica Viktorija in princ Albert imela božično drevo, in od tedaj se je običaj hitro razširil, dokler se je popolnoma vdomačil. Istotako se je božično drevo vdomačilo tudi v drugih deželah, še le tekotom druge polovice prejšnjega stoletja. Na Češkem se o njem prvič govori leta 1862, pri Jugoslovanih je božično drevo precej neznano na deželi; pač pa se je ta običaj v zadnjih desetletjih že precej razširil po mestih.

Vai narodi imajo pa svoje posebne običaje, ki segajo daleč tja še v predkristjansko dobo, ko so pogani proslavljali praznik zimskega solncevrat. Mnogo teh starodavnih običajev je ljudstvo prilagodilo praznovanju dneva Kristusovega rojstva. Božično drevo je bržkone izvirno tudi eden izmed teh starodavnih običajev. Tam kjer je nemško božično drevo deloma izpodrinilo prvotno domače običaje, je vendarle še ostal kak sled od njih. Tako igra pri Angležih—in zato tudi v Ameriki—omela (mistle-toe) veliko vlogo v božičnem okraševanju hiš s cvetnimi kitami. Omela je spojena s starogermanskim bajkoslovjem in obredovanjem keltskih poganskih duhovnikov—druidov. V Ameriki so omeleve jagode posebno priljubljene pri mladih ljudeh, kajti če se fant in dekle srečata pod vejico omele, se morata poljubiti.

Na Norveškem in Švedskem obstoji starodavni božični običaj krmljenja ptičev. Kupčiki ovsu se postavljajo na strehe, drevesa in plote. Tudi največji siromaki si nabavljajo ob božiču malo krme za ptičke, da imajo tudi oni sboj božič.

V Jugoslaviji imajo jaslice in božični običaj badnjaka, velikega polena, ki ga gospodar posaka na banji dan—božični predvečer—in ki gori čez vse praznike. Nekje imajo tudi običaj božičnih sveč, ki gorijo na mizi. Sploh proslavljajo Jugoslovani mnogo starodavnih božičnih običajev.

Dajanje daril ob božiču menda izvira iz starorimskega običaja obdarovanje ob Novem letu. Na Francoskem in v Italiji, kjer latinski duh vedno prevladuje, je Novo leto še vedno dan za dajanje darov. Dan darov—zlasti za otroke—je tudi ob sv. Miklavžu; Jugoslovani, posebno še v Sloveniji, je Miklavž še vedno precej pomemben dan. Ali Božič je čim dalje bolj osredotočen na sebe običaje drugih praznikov za medsebojno obdarovanje. V Ameriki imamo Santa Claus, ki pri naša darove otrokom ob božiču—in ta prijazen božični mož, ki se na saneh z jelensko priprego drvi preko streh in se spušča dol do dimnikov, da pušči svoje darove pridnim otrocičem, ni nič drugega nego naš Miklavž v drugi obliki.

Pošiljanje božičnih dopisnic, ki so bistveno nek božični dar v zmanjšani obliki, je dozdnevno precej modernega izvora. Bržkone izvira iz nekega silicnega običaja na Angleškem v prvi polovici prejšnjega stoletja. Ali še le v drugi polovici istega stoletja se je pošiljanje božičnih dopisnic in voščil splošno razširilo.

Pridi v šumo svetonočno

Vizija: Silvija Sardenko

Ali letos ne prideš? —
Kdo me vabi? —
Šuma! —
Šuma? —
Pridi! Moja samota je nocoj

Gospodov vrh. Slagovost in radost boš našel v njej in pesem hvala ti zahvala. Pridi! —

Pridem, poveda pridem, tudi letos pridem.

Kadar si zašelim svete samotne, stopim v svetlobo; kadar hočem reče samotne, grem v sobo in dajam; kadar pa zahrpešim po veseli samoti, prihajam k tebi—šuma!

In nocoj bi bil rad vesel; rad bi bil s svojo radostjo sam.

Šuma! Sprejmi me torej v svoje okrilje! Hvala ti! —

Sam sem in vendar nisem sam, zakaj tisočerno življenje me obdaja.

Bori, bukve, gabri, glogi, jelke, jeseni, dober vam večer, nocoj je sveti večer! V težek hermelin odetih, mislite, da vas ne spoznam!

Stržki, sinice, strnadi, tiho sanjajte o slaških pečkih; presladke morajo biti res, včas celo v snu odprete oči in kljun.

Vedel sem, da prideš tudi ti, ubežni veter! Ob vsako vejo se zadeneš, pač nisi nikoli trezen, niti na sveti večer ne. Pa tvoje vedenje me ne moti. Imamo tudi med ljudmi taka bitja.

Cuj, daljno zvonjenje! Gori v zvezdah je zazvenelo, kakor zvončki ministrantov, kadar se dvigne Najsvetejša v blagoslov.

Sveta noč prihaja. Vate dišne, šuma, vate dišne, ti se mi zdliš skrivnostno deviško telo za preskrivnostni duh svete noči.

O skrivnostna svetonočna svečenica, šuma! Ali naj odidem, al naj ostanem? —

Ostani! Za strežnika mi boš. Ostani sem.

Nekaj je zablistelo in zazvenelo pred menoj v mehkem snegu.

Šuma, kaj je palo v tvoje naročje? —

Zvezda se je utrnila z visokega neba. Glej, še trepete v toplih dihih in sijih nebeskega življenja.

Ali ugasne? —

Večkrat katera utone in zaspri v mojem naročju; v poletnih nočeh pa se prebude in kakor kresnice letajo po mojem domu. Ali stoj! Nocoj zvezda gori z nenavadnim sijem.

Katera izmed mnogih si, pripoveduj!

Zvezda sem, ki sem svetila nad slovensko domovino. Tista zvezda sem, ki me je klical slovenski pevec: "Pridi, jasna zvezda, prid! ... Naj moj duh te zopet vidi!" Prisetelva sem na nebu. Videli so me, pa me niso vzbujali, čeprav so me prej klicali. Redkokdaj najdeš pri enem in istem človeku, pa tudi pri enem in istem rodu spomin in razsodnost v visoki meri.

Spomnili so se sicer svoje žalostne preteklosti, a v nerazsodnosti niso vedeli, kaj bi morali storiti. In grabežljive roke so segle po lepem plašču slovenske domovine in so ga raztrgale na troje.

In jaz, njih zaželjena zvezda sem utonila v bridkosti.

Še enkrat je zatrepetala v belem naročju samotne šume in —umolknila.

"Svečenica! Meni je tesno pri srcu. Odhajam." In okrenil sem korak.

Ne smeš! Pravkar se utrinja druga zvezda. Prestrežem jo. Moje roke sežejo široko: je zašepetala šuma.

Tudi druga zvezda je zatopila v šumi z zamolklim zvokom.

Ti druga, povaj svojo povest! Zvezda sem, ki sem svetila nad slovensko družino. Dolga stoletja sem žarela nad njo. Bili so lepi večeri ljubezni in edinosti, večeri vere in molitve. A sedaj? Vsa družina je pogreznjena v brezup in plač, v prepri in sovraštvo. Državo rešujejo, družino pa zanemarjajo. Pozabili so, da sreča driske počiva v srcu srečne družine. Vztrepetala sem v tugi in izginila sem z večernega neba.

Šuma, mogočna šuma—sem se utaljen zganil in zaprosil: daj mi dalekosežni glas svojih

šumov in viharjev, da zakličem v slovenski svet:

Družina, verna slovenska družina, ne pozabi svoje zvezde—vzorice in vodnice!

"Ali misliš, da bo slovenska hiša vedela, o kateri zvezdi jim govori?" me je vprašala šuma.

Pomisljal sem, kaj odgovorim.

Ali naenkrat je zajela tretja zvezda v naročju šume.

"Uteši mojo pekočo bridkost!" je prosila blagodejno šuma.

Bridkost, odkod? —

Plamenela sem na nebu nad slovensko mladino. Ljubila sem jo, to dražestno stvar, silno sem jo ljubila; zakaj v svojih očeh je nosila odsev moje svetlobe in lepote. Mene samo je čarala in čaral me je tisti nedolžni odsev. ... Ali sedaj ga je zbrisala z oči zgodnja stariška modrost; modrost, ki ne zasluži imena, zakaj prava modrost pomlaja, njih modrovanja pa starajo njih mladost. S tihimi pogledi sem jim včasih svetila skoz okno in videla sem, kako blaženo počivajo v svojih domovih. Njih uho ni slišalo nočnih ur, samo njih srce je v polsnu čulo utripe moje čuječnosti nad njimi. Danes pa so njih razveseljevanja pozne noči, preutrujeni plesi in pregodnja spoznanja.

Zvezda mladine je umolknila in se globoko skrila v snežnem jezeru prostrane šume.

Ali se več ne vrne na mladostno modro nebo? —

Velika ljubezen—mi je odvrgla šuma—se težje dvigne, kadar pada; zakaj teža bridkosti jo silil k tlom toliko huje, kolikor večja je bila strast, ki jo je kdaj vnmala in držala nad prepadom.

O šuma, svetonočna svečenica, tvoj strežnik biti nocoj—je teška služba!

Tedaj pa je spet nekaj zasijalo in zadehtelo po vsej šumi kakor duh prijetnega kadila.

Prišla je sveta noč in obstala v šumi z iskajočimi očmi.

Kaj iščeš sveta noč? —

Svojih zvezd. Nad slovenskim nebom treh ni več. Videla sem, kam so zatopile, pri tebi morajo biti, šuma.

Pri meni so! —

Prvi jih, nebo jih hoče nazaj.

Šuma jih je nemudoma vrnila.

Vse so bile še žive in tople; in treba je bilo le močnega diha, da bi spet zagorele s prejšnjim plamenom.

Sveta noč je dihlila vanje.

Zvezde so zaplemenele in z gorečimi peroti so splavale proti nebu.

Ali bo prav tako? —

Nočem—je dejala sveta noč—da bi moje zvezde obupale nad slovenskim svetom, dokler se očetovsko nebo razprostira nad njim.

Romar

O Božiču išče človek domov in spotoma vzraste pred njim dogodek, ki je bil neznan, in popotnik se čudi, kako je mogel mimo njega in pozabiti nanj, ko se mu je razodel to sveto noč velik in svetel in objel vsega.

Takega dogodka sem se spomnil.

Doma so bila odprta vrata in vstopil sem kakor včasih, a nihče me ni pozdravil. Na ognjišču ni bilo ognja, le ogorki in pepel sem videl in se čutil in šel v izbo. Tudi izba je bila prazna, le svetniki in svetnice so me gledali v dolgi vrsti s sten; nemi so bili in kakor začuden. Sesedel sem se za mizo in neznansko težko mi je bilo.

Čakal sem in hitel v dlani.

Ni nisem videl, da bi se odprla vrata, tudi zakrpal niso, pa se me je rahlo in ljubeče dotaknilo in dvignil sem glavo. Tik ob meni je stala mati, pripravljena na pot. Oči so ji bile rosne in mlo mi je dejala, kakor bi vzela besedo iz neznanske žalosti.

"Pojdliva, sin!"

"Kam, mati?" sem vprašal.

"Na Sveto goro," je rekla.

"Dolgo si čakal."

Vzavsejil sem se in niš nisem bil radoveden, kaj in kako. Vedel sem samo, da me je v hudi boleznini zaobljubila in da nista še šla ...

Vstal sem in ko je mati zaprla še hišo, sva stopila na cesto in šla in šla. Nikdar nisem tako hitro in čudno hodil. Poznal sem kraje in jih nisem poznal, koder sva hodila. Vedno več romarjev sva dohitevala in molitev in pesem, ki sem jo slišal, je bila žalostna. Predno sem dobro zavedel, da sva pustila množico za seboj, sva stala ob zadnjih stopnicah pod Sveto goro. Mati je pokleknila in pokleknil sem tudi jaz in kleče sva se vzpenjala do cerkve. Ko sva bila na zadnji stopnici, se je oglašil veliki zvon, mogočno in veličastno, kot da je spregovoril sam nebeški Oče. Vstala sva in vstopila v Marijin hram, ki je bil napolnjen od glavnega altara pa do vrat.

"Odkod toliko romarjev?" sem vprašal mater, ker neznansko majhnega sem se začutil v množici in sem bil prepričan, da mati ve, kod so.

Res, mati je vedela.

"Iz naše zemlje so, iz vseh krajev, saj si jih videl."

"Pa so prišli pred nami? Kdaj so nas prehiteli?"

Mati je molčala, kakor bi me preslišala.

Ni ne vem, kako sva prišla skozi množico, ki je klečala in bila tiho, zamaknjena v glavni altar, kjer je v zlatem okviru pestovala nebeska Mati Jezuska ob sv. Joahimu in Janezu Krstniku.

Pokleknila sva. Zastrmel sem v Marijo in sredi prvega občenaša sem se spomnil zgodbe o Urški Ferligojki in že sem jo videl, kako pase vrh Skalnice svojo čredo, kako se vzame z neba zlat oblak in se prikaže v njem Marija. Urška zavzeta gleda vanjo in ko da slišim se mi je zdelo: "Reci ljudstvu, da naj mi zida tukaj hišo in me milosti prosil." Čudno veselje me je prevzelo ob naši besedi, ki jo je spregovorila Mati Marija v srcu naše goriške zemlje.

"Naša beseda je posvečena!" me je prešinilo.

Tedaj je s prižnice prišel glas, ki je v Kristusu in Njegovi Materi pozdravil romarje. Ozrl sem se in videl gospoda, ki mi je bil čudno znan, a ne bi mogel reči, ali je bil Stanič ali Rutar ali Červ, ali Gregorčič ali Mahnič ali Krek. S sklonjeno glavo ga je poslušala množica, da nisem mogel ne enemu pogledati v obraz in ga prepoznati ...

Gospod je govoril in govoril: tolažil nas je z besedo, ki je bila kakor balzam.

"Kakor pelikan, ki je upodobljen na kamenu v oltarju, sem med vami in zajemam iz vere, upanja in ljubezni, ki je v meni po Njej in vam daje to troje ..."

O slovenski zemlji je govoril in o Mariji, ki jo ljubi in ji bo priprošnja in zaščitnica in bo sprosil mir vsem, ki ne morejo mirno počivati, odkar je prišlo v deželo hudo ... Mir nimam v njihovem otroku, ki prihaja na Goro ...

Kakor jok je šlo po cerkvi in ob moji strani je tudi moja mati jokala.

Gospod na prižnici je utihnil in nisem ga več videl. Mati mi je dala roko in kakor bi se trgala iz cerkve, je šla težko. Tudi drugim, sem videl, je bilo tako kot njej.

"Tako romamo in prosimo milosti. Od leta do leta nas je več. Prosim bomo in prosili, dokler se ne izpolni želja živih in —nas vseh. Zaobljubila sem te in te vzela s seboj, da boš videl in povedal, da si bil na Sveti gori ..."

Dahnila mi je mati te besede in mi stisnila roko sredi množice, ki se je zbrala pred cerkvijo in gledala, kot da išče smeri v Gore in Brda, v Vipavsko dolino ...

no in še na Kranj in proti Trstu. Preden sem se zavedel, se mi je mati izgubila in tudi množica ni bilo več ...

Tano mi je postalo in hitel sem nizdol in ob zadnji kapelici nad Prevalom sem se ozrl in sem videl svetlo zvezdo nad cerkvijo, kot bi svetila nad Betlehemom ... Nikdar še nisem videl enake in sem hitel, da bi koga srečal in mu povedal. Tedaj je zažvižgal čez solkanski most vlak, jaz pa sem se spodtaknil in padel in vsa pokrajina je izginila ...

Na ta dogodek iz sanj sem bil pozabil in sveta noč mi ga je vzbudila in mi je ljubši mimo vseh, ker v njem je oživela mati, ki je po smrti izpolnila zaobljubo, in še, ker je v njem bridkost naše zemlje in ker verujem v zvezdo nad Sveto goro, ki je, kazala in kaže pot tisočim in tisočim.

Pastirji, ki čujejo, jo vidijo. Iz gora jo vidijo in iz Brd in od Vipave in s Krasa in še od morja ...

Herodu ni dano, da bi jo videl in doumel, ker je zvezda miru in ljubezni.

SVETA NOČ

Za "Glasilo" složil: Kaver Moško. O Jezusček mili, na slami ležiš in zdliš se ves slab in ubog, in vendar v roki ves svet držiš, ker vsemogočni si Bog.

Poln vere goreče poklekнем pred Te, Boga. Te spoznam in častim. O Jezusček, blagoslovi me iz jaslic in večnih višin.

Božične misli

Cleveland, O. — Približal se nam je zopet dolgozaželjeni Božič. Z nekimi tihimi veseljem ga pričakujemo. Tista naša, blažena radost se ta večer naseli v naša srca. O srečni blaženi božični čas, kako z veseljem te pričakujemo vsako leto! Tudi letos—v nekakšnem svetem strahu se te bojim. V duhu vidim na tisoče slovenskih mater in očetov v tej bogati deželi, raztresene na vse strani, v revščini in pomanjkanju; srce me boli, o grozno boli. Naši so, pomagajmo jim! Naš Božič bo tem veselejši, ako bomo čutili v srcu, da se tudi drugi veselijo Božiča. Revni smo vsi in tisti, ki lahko več pogreša, lahko več da. Če vidiš otročka, siroto in to našo slovensko dečo v razcapani obleki, na čevlji ji prsti ven kukajo; ali te ne boli srce?

Pomagajmo na en ali drugi način tem nedolžnim sirotam, ki si niso sami krivi, če so revni. Vsako dobro delo, ki ga boste izkazali tem otročkom, bo zapisano v njih drobni arčkah in tam bo ostal neminljiv spomin na njih dobrotinico in otroških let. Zapisal bo pa to dobro delo tudi vaš angel varuh v knjigo vašega življenja.

Ako narediš dobro delo svojemu bližnjemu, to naredi le iz ljubezni do bližnjega—nikakor ne iz baharije—kar žali bože pogosto vidimo med nami—potem je pa tisočkrat očitano; to je nizkотно.

Cutim usodo svojega bližnjega in upam, ljubi bratje in sestre KSKJ, da tudi vi čutite z menoj. Da revni narod smo; revni so bili naši starši, naši dedje in pradedje, usojeno nam je, da si v tujem svetu služimo bori kruhek—a danes mnogi, še tega nimajo. Ali naj pustimo te naše sotrpine, da obupajo sami nad sabo?

Srčno prosim vse one brate in sestre KSKJ, kateri niso v tiski, da pomagajo svojemu sobratu ali sestro, da ne bodo v pomanjkanju o Božiču in da bo tudi v njih sredi vladal svetonočni mir. To pa lahko naredimo, ako bi vsak dotični član naše KSKJ, kateremu razmere dopuščajo—skrbel za eno tako družino naše K. S. K. Jednote.

Omečajmo naša srca in naredimo naše sirote Jednotarje vesele za Božič in le tedaj bo

mo čutili v naših srcih pravi svetonočni mir!

Nad našo K. S. K. Jednoto bo pa na Sveti večer plaval angel miru in prepeval: "Slava Bogu na višavi in mir članstvu K. S. K. Jednote, ki so dobre volje!" in naša mati KSKJ bo tega božičnega darila ginjena in vesela.

Rekla bo: "Srečna sem, da imam take dobre in usmiljene hčere in sine, ki se res po bratovsko ljubijo med seboj."

To sem napisala, ker čutim z vami v veselju in žalosti, posebno zdaj o Božiču. Na sveti večer bom v duhu pri vas.

Vesel in srečen Božič želim od arca vsemu članstvu K. S. K. Jednote, posebno glavnim uradnikom in uredniku našega Glasila, enako tudi zdravo in veselo Novo leto 1932!

Marjanca Kuharjeva,
1123 Addison Rd.

Jan Plestenjak:
KLIC BEDNE DEKLICE

Jaz sem te čakala, joj, tako čakala ...
Mamica moja vsak dan je plakala;
spala sem, ko mi je krilce namakala,
spala, ki mi je oblečko sušila.
Ko sem se jutraj rano zbudila, vzela v naročje me je, tolažila:
"Tonka, le ajaj, in nič ne maraj,

kmalu oblekca suha bo,
kmalu zjasni se bože nebo —
moli k Miklavžu!"

Pa sem molila in molim še danes "Dragi Miklavž!"
Mamica moja je žalostna.
Ona je vse noči prejkakala, ona je vse noči prala, šivala, da prisluzila mi kruha je kos ...

Očka že bega okrog leto dni, tarna in škripa z zobmi: Službe ni!

Veš kaj prinesi nocoj nam Miklavž?
Drugača nič kot očku službo,
da bo spet z mano veselo kramljaj,
mami in meni kruh kupoval."

BOŽIČNI SPOMINI KANADSKEGA SLOVENCA

Hamilton, Ontario, Kanada. —O, ti veseli božični čas! Ti ne moreš ti mimo nas, da nam ne bi obudil spomina na nekdanje dneve, osobito na one nekdanje božične praznike, ko smo še kot otroci delali jaslice v domačem kotu ter po otroško premišljevali skrivnost pastirkov okrog betlehemske štalice. Obudim nam spomine, da v duhu stopimo daleč nazaj v mladostno leta, v katerih smo z veseljem pričakovali sv. večera ...

Daleč v tujini se danes spominjamo onih zlatih časov. Posebno na božični dan nam kaj rade uhajajo misli na naš rojstni kraj z željo, da bi tam s svojimi dragimi praznovali božične praznike.

Na sv. večer se človek kaj rad ozre v domačo vasio na nekdanje božične praznike za časa naših mladostnih let, kako smo skupno s starši, ženo, otroci, brati in sestrami in drugimi sorodniki božičevali. Spomin za spominom nam prihaja na misel, in v teh sladkih spominih vidimo pravo božično veselje.

Dragi rojaki širom Kanade in Amerike! Bodo li letos naši božični prazniki veseli? Morda, nekaterim? Toda večina izmed nas, živčih v Kanadi bo letos bolj žalostna. Večina izmed nas, ki smo pustili v domovini živeče starše, žene in otroke ter odšli v tujino z nado v srcu, da pomagamo sebi in njim do boljše bodočnosti. Huda svetovna kriza in depresija, nas že drugo leto tako tare, da ne moremo pomagati sebi, niti svojcem. In v tej bedi, ki

tošnji božični prazniki nekaterim bolj žalostni in otožni. Tudi letos ne moremo za praznike svojem v domovino poslati drugega, kakor iskreno čestitke in voščila.

H koncu pozdravljam vse rojake v Kanadi in Ameriki, posebno pa moje sofarane, živče v Toronto, Ont. in one v Pittsburghu, Pa. Vsem skupaj želim vesel Božič.

Joseph Starešinić,
R. R. 1, Bartonville, Ont.

Kujmo, kujmo ... P. Hugo

Skoro me malo vest peče, da sem zadnjič v Glasilu KSKJ eno nekoliko pretrdo napisal. Dejal sem, da če se mi ne bomo zavzeli za Baragovo zadevo, se bodo tujci še manj, dasi je to tudi v njih interesu. Prav vesel sem, da morem danes to sodbo omiliti, oziroma popraviti. Naš poslanik v Washingtonu, ekscelenc Dr. Leonid Pitamic nam je te dni prijazno sporočil, da je imel razgovor z marquetteškim škofom, ekscelenc Msgr. Nussbaumom. Sam je napeljal pogovor na Barago in se jake zanimal, kako in kaj je zdaj z njegovo beatifikacijo. Vprašal je g. ministra, če je že izšel prevod njegovega življenjepisa in če vsebuje kaj novega, kar dosedanj biografi niso izsledili. Menda je čul, da nameravamo izdati prevod kake angleške biografije, Režeka ali Verwysta, z novimi izsledki. V resnici smo čakali na Dr. Fr. Jakliča, čisto novo, kritično biografijo, ki jo že imamo in smo je lahko veseli. Vedel je tudi za Mr. Gregoričev krajši življenjepis v angleščini, ki se pravkar pripravlja za tisk. Iz vsega tega se vidi, da se zanimala za svojega slavnega prednika Barago, očeta marquetteške škofije.

Pa kakor svojo sodbo s tem radi volje popravljam, tako bi mi bomo krivi ... najraje rdeče podčrtal. Neposredno v to poklicano cerkveno oblast čaka, da nas indirektno naravnost poziva, naj stopimo pred njo in ji povemo, ali smo se tako navdušeni za stvar kot smo bili predlanskim v Marquetteu, ali je bil vse le slamnat ogenj. Smo li v tem času že kaj storili, za kar smo se takrat ogrevali in obljubovali storiti? Kaj naj mi odgovorimo? Kaj mu imamo pokazati? No, nov Baragov življenjepis smo mu poslali. A ta ni plod našega dela. Dalje mu lahko predstavimo "Baragovo Zvezo," ki je otrok marquetteških slavnosti. Ona mu bo skoraj mogla pokloniti Mr. Gregoričevu angleško biografijo, namenjeno širši ameriški javnosti, zlasti naši mladini. To pa je našo delo in ne edino, kar bo pokazal letni račun na bližnjem občnem zboru Baragove Zveze.

Ne, nismo spali! In zasluga Baragove Zveze je, da nismo. Še manj smemo poslej. Če ima kovač železo v ognju, ne spi. Pazi, kaj bo zažarelo. Potem kuje in kuje, da se iskri kot padajoča raketa. Pa naj bi spali mi, ko železo žari, kot ne bo morda nikoli več. V tem slučaju bi si pač ne prihranili očitka: vestra maxima culpa, vaša največja krivda! Kajti zdaj nam je izvit še tisti navidezno upravičljiv izgovor. Kaj hočemo, če pristojna oblast nima smisla za stvar! Zadosti jasno je dokazala, da ga ima in po pravici od nas pričakuje nadaljne pobude.

Kujmo tedaj, kujmo! Če pustimo, da se železo ohladi, bomo morali zopet začeti kuriti in pihati. A kdo in komu? Stara generacija, ki se ne samo z verskega, ampak tudi z narodnega stališča poteguje za Baragovo altarsko čast, z dneva v dan dan umira. Pri mlajšem rodu narodni motor ne bo več deloval, vsaj ne kakor pri starejšem. Zato ne bo čutil potrebe po narodnem svetniku, kakor jo čutimo mi. Radi tega se upravičeno bojimo, da niti tega og-

nja navdušenja, ki shio ga zaenkrat še razpihali iz tleče iskare, ne bo več moč ukresati. Sicer pa ne vem, kdo bi ga naj ukresal in razpihal. Zato zdaj ali nikoli.

Komur je tedaj kaj na tem, da najmočnejša veja našega naroda tostran morja rodi vsaj en svetniški sad, predno usahne; na plan, dokler je dan. Kdor more, naj pride na občni zbor Baragove Zveze, ki se bo vršil 28. decembra v cerkveni dvorani sv. Štefana v Chicagu. Tam bomo začrtali program za tozadevno smoteno delo v prihodnjem letu. Kdor pa ne more biti osebno navzoč, lahko doma čaka poziva, kje in kako naj poprime. Vsaj svetnik naj nas združi k skupnemu delu, če nas že človek ne more.

Kujmo torej, kujmo ...

AGITIRAJMO ZA BARAGOVO ZVEZO!

Chisholm, Minn.—"Kdor svojih slavnih mož ne časti, njih naslednik biti vreden ni." Ta stari rek sem že večkrat povdarjal. Te dni sem čital v Glasilu, št. 47 lep članek izpod peresa Rev. Dr. Hugo Bren-a, kjer je tudi gornji rek označen. Rev. Dr. Bren zasluži vso pohvalo, ker se tako zanima za povzdigo proslave in časti nepozabnega in velikega našega škofa Baraga s tem, da zbira in priobčuje Baragova pisma.

Stran z vsemi predsodki in strankami! Nepozabni pionirmisijonar in škof Baraga je bil sin našega slovenskega naroda z občeznano in častno zgodovino tudi v analih ameriške zgodovine. Stran z vso osebnostnostjo, češ, kaj bo ta ali oni delal za to? "Mi smo za to, ali jaz." Tako se nekateri kažejo in si tako mislijo. Vsi skupaj nastopimo za Barago! Popustimo vse in pozabimo, kdo je to ali ono. Hodimo vsi le po eni smeri: za Barago!

Leta 1930 je misel na Barago zopet oživela povodom 100-letnice njegovega prihoda v Ameriko. Tedaj se je vršila prva razstava Baragovih spominskih misijonskih reči in sicer v Lemontu, Ill. Drugo slično razstavo se je priredilo na Calumetu, Mich., v zvezi z velikim romanjem v Eagle Harbor, Mich., kjer se nahaja lesena Baragova cerkva, še vedno dobro ohranjena. Isto ima v varstvu neki starček, vnet častilec Barage, kojega ima še v spominu iz svoje otroške dobe.

Gori za ono cerkvico v že zaraščenem gozdu zapuščenega mesta Eagle Harbor je bilo za časa mojih prvih obiskov pred več leti živahno, ko se je delalo v ondodnih bakrenih rudnikih. Tam v podstrešju je uborna soba s starimi slikami v okvirjih; v nekem razbitem zaboju je velika zbirka raznih knjig in razmetanega pohištva, vse še izza Baragove dobe. Tudi po nekaterih drugih naselbinah države Michigan je najti Baragove spominske stvari; mnogo je že pokvarjenega in tudi že izgubljenega; škoda, da se ni pravočasno rešilo in ohranilo!

Ko sva s pokojnim Msgr. Buhom, zadnjim misijonarjem, ki je deloval z Barago, spravljal razne stvari baš tri mesece pred Buhovo smrtjo, tam je bilo tudi nakopičenih precej stvari izza Baragove dobe, kajti Baraga je izročil iste misijonarju Rev. Pircu, ali Rev. Lavtizarju. Po smrti Lavtizarja in drugih je Rev. Pirc Baragove zgodovinske znamenitosti skupaj spravljal. Ko je pa Rev. Pirc zaradi onemoglosti odšel v Ljubljano in tam umrl, je pred svojim odhodom izročil one stvari Msgr. Buhu; tako se je še precej istih ohranilo iz Baragove dobe.

Več stvari sva z Msgr. Buhom spravila skupaj in djala skupaj vred v Buhovo sobo na Superior St., Duluth, Minn.; več reči je pa Msgr. Buh meni-

izročil, od katerih je bilo nekaj že razstavljenih, vseh pa še nisem pregledal in uredil. Imal sem razstavo leta 1930 zadnji del decembra na Chisholmu povodom Baragove 100-letnice; potem na Evelethu, Minn., ob deveti obletnici Buhove smrti. Ako mi bo zdravje dopustilo, priredil bom leta 1932 tudi slično razstavo in sicer v šolski dvorani na Ely, Minn. Meseca februarja, 1932 bo namreč 10 let, odkar je umrl blagi starček Msgr. Buh.

S temi vsticami prihajam v Glasilo zato, da bi bratje in sestre KSKJ vsi z vneto delovali za Baragovo Zvezo. Časi so sicer slabi, toda kako društvo ali posamezniki, če le zmorejo, naj s kakim skromnim darom podpirajo Baragovo Zvezo.

Nova maša našega rojaka

Bridgeport, Conn.—Blizajo se hitri koraki veseli božični prazniki. Nikoli še niso bili za našo malo naselbino tako veseli kakor bodo rayno letošnje leto. Pa veste zakaj? Zato, ker nam je bilo nepričakovano oznanjeno, da bomo leti imeli med nami novo posvečenega gospoda duhovnika, ki bo v nedeljo po božiču, dne 27. decembra ob 10:30 daroval v naši cerkvi sv. Križa svojo prvo slovesno sveto mašo.

Mr. di novomašnik je č. g. Ciril Gosar, vrli sin širom Amerike znanega, lanske leto umrlega slovenskega umetnika cerkvenega slikarja Ivana Gosarja in njegove že pred 15 leti umrle zakonske tovarišice Antonije Medič. Dobri slovenski starši so že v prvi mladosti hoteli svojega edinega sinka dati Gospodu v službo. Toda Gospod je izvolil drugačno pot, po kateri je Njemu dopadlo pripeljati svojega izvoljenega levita k duhovniški časti.

Zaradi boleznij je moral novomašnik za dolgo vrsto let prekiniti svoje šolanje in pripravljanje na svoj vzvišeni poklic. Zdi se, kakor da je Gospod že skozi to težko poizkušnjo hotel preskusiti svojega prihodnjega namestnika v šoli ti stega križa, katerega morajo vsi njegovi učenci nositi, najbolj pa njegovi duhovniki, da so tako vredni biti delivci svetih skrivnosti.

Med tem časom je Bog vzel k sebi najprej mater, ki ni imela bolj goreče želje, kakor videti svojega sina pri oltarju, zatem pa še očeta, ki je truden od mnogega dela, šel iskat odnaha v staro domovino, kjer ga je zagrnil grob k večnemu počitku.

Razun svoje ljubljene sestre Vide Gosar, gospod novomašnik nima sorodnikov v Ameriki. Zato je pa ona toliko bolj zvesto stala ob njegovi strani in požrtvovalno delila z njim svoj skromen zaslužek, da je mogel nadaljevati svoje šole. Na dan nove svete maše bodo gotovo njene žrtve kronane.

Pričakovali smo, da bo mladi gospod šele prihodnje leto dokončal svoje študije in dosegel duhovniško čast. Toda njegova marljivost in žilavost pri učenju, kakor tudi njegovo vzgledno obnašanje ga je tako pripravilo pri njegovih predstojnikih, da so ga za vrednega spoznali, ga več kakor pol leta pred pričakovanim časom poklicali na delo v vinogradu

Gospodovem. Veselimo se te redke časti tukajšnji Slovenci, razveseli se pa gotovo tudi vsa slovenska Amerika, katere si šteje lahko v posebno čast, da je Gospod zopet izmed njenih sinov izvolil k najvišji časti na tem svetu enega.

Gospodu novomašniku iskreno čestitamo in mu iz srca želimo, da dobri Bog obilno blagoslovi njegovo prihodnje delo za čast božjo in zveličanje duš.

M. G.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Članstvu našega društva s tem naznanjam, da bom knjige za to leto zaključil dne 27. decembra in ravno tako isti dan poslal asessment na Jednoto.

Kar bi rad povedal članstvu in to osobito onim, ki nimajo svojega asessmenta plačanega: je tole: Društvo pri najboljši moči ne bo moglo poslati asessmenta ta mesec na Jednoto za iste, ki do zgoraj omenjenega dne ne bodo plačali svojih prispevkov društvu iz vzkoka, ker denar, katerega je društvo imelo na rokah, je pošel: dobiti pa sedaj denar v teh slabih časih, katerega ima društvo posejonega na posestva in drugod, je skoro nemogoče, kar mora biti gotovo znano vsakemu. Radi tega prosim v tem prizadeto članstvo, da vzame ta moj opomin na znanje in naj plača vsaj nekoliko ta mesec, ker drugače se lahko zgodi: kot gori omenjeno, to je, ako ni za člana plačan asessment pri Jednoti, pomeni to, da je dotičnik suspendiran. — S pozdravom, Louis Kosmerl, tajnik.

Društvo Vitez sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill.

Naša zadnja ali letna seja dne 13. decembra je bila dobro obiskana z velikim številom navzočega članstva. Zborovanje se je vršilo povoljno; le nekaj točk društvenih pravil smo spremenili.

V odbor za prihodnje leto so bili izvoljeni sledeči: Joseph Marincich, predsednik; Joseph Resetich, podpredsednik, ponovno izvoljen; Peter Metesh, tajnik, ponovno izvoljen; John Nemmanich, zapisnikar; John Mutsch, drugi nadzornik; John Kren, ponovno izvoljen; tretji nadzornik Michael Metesh Jr., Michael Sekula, vratar; Martin Mutz, umeščevalec odbora.

K sklepu voščim vsem članom in članicam našega društva, da se vsi skupaj veselimo KSKJ vesele božične praznike ter srečno in zadovoljno Novo leto. — S pozdravom, Peter Metesh, tajnik.

Iz urada društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O.

Tem potom se naznanja vsem članom in članicam našega društva, da je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji dne 6. decembra, da se korporativno udeležimo svetne maše na Sveti dan ob pol enajstih (10:30) v cerkvi sv. Vida. Zbirali se bomo ob 10. uri v navadnih prostornih prostorih, odkoder potem skupno odkorakamo v cerkev k službi božji. Prosim, udeležite se kar v največjem številu močnega in prinesite svoje regalije seboj.

Končno voščim srečne in vesele božične praznike in zdravo ter zadovoljno Novo leto vsem glavnim uradnikom in uradnicam našega društva in Jednote.

Z bratskim pozdravom, Anthony J. Fortuna, tajnik.

Društvo sv. Petra št. 30, Calumet, Mich.

Členjen mi članstvo: Stare leto gre h koncu; nastopilo bo novo in z istim nadaljevanje našega društvenega poslovanja.

Da bi bilo le uspešno in plodno!

Kakor razvidno iz spodaj označenih imen društvenih odborov za prihodnje leto, bo z malo spremembo ostal v uradu ves stari odbor, in sicer: predsednik Matt F. Kobe, podpredsednik Martin Sterbenz, tajnik John R. Sterbenz, zapisnikar Joseph Butala, blagajnik John Shutey, duhovni vodja Rev. F. L. Klopčič, nadzorniki: John Kastelic, John F. Lamut, Michael Gregorich, Frank Stanfel in Peter Hrebec Jr., maršala Frank Gregorich in Louis Jenich, porotni odbor: Mihael Sterk, Jos. D. Geshell in Martin Sterbenz, bolniški obiskovalci: Anton Vidos, Joseph D. Grahhek, John Smalzi in Jakob Vertin. Seja se je vršila v lepem redu in mirno kakor se spodobi. Želim vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi celokupnemu članstvu K. S. K. Jednote vesel Božič in srečno Novo leto.

S pozdravom,

John R. Sterbenz, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa.

Vsem cenjenim članom in članicam našega društva naznanjam, da se bo vršila prihodnja redna seja dne 3. januarja ob 2. popoldne. Prošeni ste vsi, da se tudi te seje udeležite v tako lepem številu kot ste se udeležili zadnje glavne letne seje. Na dnevnem redu bo poleg drugih točk tudi celoletno finančno poročilo. Društveno finančno poročilo bi moralo zlasti v tej sedanjih delavski krizi zanimati vsakega dobrostoječega člana in članico.

Ker je začasno zaradi splošne brezposelnosti pretežna večina članstva našega društva prizadeta, zaradi tega je neobhodno potrebno, da svojo sedanjost taktiko, tikajočo se plačevanja asessmentov zamenjate z drugo in boljšo. Vsi oni člani, kateri v resnici ne morete plačati svojega asessmenta, ste enkrat za vselej naprošeni, da v bodoče to poveste na društveni seji ali pa se javite pri društvenem predsedniku. Graje vredna članova napaka je, ko nima niti toliko korajže, da bi prišel na sejo ter tam pojasnil svoj položaj. Tajnik ima velike težkoče s takimi člani ko piše na Jednotin urad mesečno poročilo. V Jednotinih pravilih je večkrat označeno, da član, ki ne plača rednega asessmenta in sicer najkasneje do 25. v mesecu, se s tem sam suspenda iz Jednote.

Tudi prosim, da vsak član in članica nekoliko prebere Glasilo, ko ga prejme. Isto se tiska za vse člane in članice, ne pa samo za odbor!

Nadalje imam poročati žalostno vest, da smo izgubili zopet enega našega člana. Dne 19. novembra je namreč umrl sobrat Frank Rojc, star 67 let. Pokojnik je bil doma iz vasi Vrba pri Ilirski Bistrici na Notranjskem, sedaj Beneška Julija. Pristopil je k društvu in Jednoti dne 13. oktobra, 1902. Zapušča vdovo in tri odrasle otroke. Vsem prizadejtem ostalim naše iskreno sožalje, pokojniku pa naj sveti večna luč!

V odbor za leto 1932 so bili izvoljeni na glavni seji dne 6. decembra sledeči člani: Joseph Maticich, predsednik; Marko Frankovich, podpredsednik; Joseph Valenčič, prvi tajnik; Louis Heinricher, drugi tajnik (zapisnikar); John Jevnikar, blagajnik; John Golob, John Bukovinski in Frank Ferenchak, nadzorniki; Joseph Bahorich, predsednik bolniškega odbora; John Smerdel Jr., zastavonoša.

Želeč vsem članom in članicam KSKJ vesele praznike in srečno uspešno Novo leto, ostajam s bratskimi pozdravi, Joseph Valenčič, tajnik.

Društvo Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill.

Dne 6. decembra se je vršila glavna letna seja našega društva in ob enem volitev odbora za prihodnje leto. Izvoljeni so bili sledeči: William P. Kompare, predsednik; Frank Kaplar, podpredsednik; John Likovich, tajnik; Martin Shiffer, blagajnik; Jernej Koseč, zapisnikar; Joseph Perko, Michael Srebot, Adolph Zierle, nadzorniki; Anton Anzur, ravatelj.

Dragi nam sobratje in sestre! V imenu društvenega odbora ste vsi naprošeni, da poravnate svoj asessment društvu in Jednoti do 25. decembra.

Voščimo vsemu članstvu K. S. K. Jednote vesele božične praznike in srečno Novo leto!

S pozdravom,

W. F. Kompare, predsednik, John Likovich, tajnik, Martin Shiffer, blagajnik.

Društvo Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Članstvu našega društva naznanjam, da je bil na minuli glavni letni seji ponovno v celoti izvoljen sedanj odbor. V tem pogledu se odbor čuti hvaležnega za zaupnico, katere mu je bila izkazana na letnem zborovanju. Zatorej se lahko zanesete, da bomo upotrebili vse naše moči v delovanju za dobrobit članstva, kakor tudi društva in Jednote.

Nadalje. Oni, ki ste bolj redno prihajali na društvene seje, vam je znano, da smo imeli večkrat razprave ter debate zaradi ene bolniške podpore, katere se ni moglo izplačati, ker se ni član ravnal po društvenih pravilih. Glede tega je bilo sklenjeno, ko se član naznani bolnega in ako se ne ravna kakor zahtevajo društvena pravila, če ga zasadi bolniški obiskovalec ali katerikoli društveni član, od tega dneva se mu ustavi bolniško podporo. In če bi dotičnik ponovno skušal slično simulirati, se ga bo popolnoma črtalo iz bolniškega sklada in se bo prenehalo od njega jemati prispevke za bolniški sklad. Bodite torej glede tega oprezn!

Kakor so se izrazili člani Booster kluba KSKJ, bodo priredili na Božični dan popoldne ob 2. v Slovenskem Domu malo zabave za člane mladinskega oddelka, kjer jih bo obdaroval Santa Claus. Zatorej ste prošeni, da pripeljete svoje otroke ob določenem času v dvorano Slovenskega Doma. Res, da se ne more pričakovati kakih bogatih daril, toda otroci bodo istega veseli.

Na seji je bilo tudi poročano, da bo Slovenski Dom priredil Silvestrov večer dne 31. decembra s sodelovanjem društev, ki v tem domu zborujejo. Ker se navadno ta večer radi skupaj shajamo, zatorej je priporočljivo, da se vsak, kateremu je le mogoče omenjeni večer udeležiti te zabave, da s tem nekoliko odpomoremo Slovenskemu Domu do boljšega uspeha in si tam vsi skupaj voščimo srečno Novo leto!

Končno želim vesele, zdrave in zadovoljne božične praznike ter srečno in uspešno Novo leto vsemu društvu in Jednoti, kakor tudi vsemu Jednotinemu članstvu.—Z bratskim pozdravom, Math Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn.

S tem naznanjam, da smo imeli glavno letno sejo dne 13. decembra, ki se je vršila v jako lepem redu in zahvaljujemo se članstvu, ker so se v tako obilnem številu te seje udeležili.

Izvoljeni odbor za leto 1932 je sledeči: Louis Gouze, predsednik; Josip Intihar, podpredsednik; John Bayuk, tajnik; John Poznik, blagajnik; John Strah, zapisnikar; Louis Loushine, Andrew Kvaternik in George Krall, nadzorniki; Dr.

F. M. Katchevan, društveni zdravnik.

Vam voščimo vesele božične praznike in srečno Novo leto.

Odbor.

Društvo sv. Lovrenca št. 63, Cleveland, O.

Naše društvo je na svoji letni seji dne 13. decembra ponovno izvolilo ves stari odbor kakor sledi: Predsednik Louis Simončič, podpredsednik Jakob Resnik, tajnik Anton Kordan, drugi tajnik (zapisnikar) Frank Blatnik, blagajnik Ignac Gođec, nadzorniki: Ignatz Kuhelj Jr., Frank Mulk in Anthony Kordan Jr.

Na omenjeni seji se je tudi med drugim sklenilo, da se bo za tekoči mesec (december) pobiral asessment dne 24. zvečer po 7. uri v S. N. Domu, to pa vsled božičnega praznika; nadalje se bo pa asessment pobiral vsakega 25. v mesecu. Ako pa pride nedelja na 25., tedaj se pobira asessment v ponedeljek zvečer. Apeliram pa na vas, da bodite v tem oziru točni. Ako vam ne dopuščajo razmere, da bi plačali asessment na seji, plačajte ga pa dne 25., ne pa tako, kot zadnje čase, ko so hodili nekateri plačevati 28. in tudi šele zadnji dan v mesecu. Pomnite, da od zdaj naprej po 25. v mesecu absolutno zadnji dan, pa naj prinese asessment kdor hoče, od nobenega se pozneje ne bo vželo.

Omenim še zaradi plačilnih knjižic, katere mi prinesite ali pa pošljite na moj dom, da se izpiše asessment za prihodnje leto, da dobite knjige nazaj izdelane na društveni seji meseca januarja.

K sklepu voščim vesele božične praznike ter zdravo in srečno Novo leto vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi vsemu članstvu naše Jednote.

S pozdravom, Anton Kordan, tajnik.

Društvo sv. Antona Padovankega, št. 87, Joliet, Ill.

Naše društvo je imelo svojo glavno ali letno sejo dne 13. decembra, kjer se je vršila volitev odbora. Ker je bila ta seja prav dobro obiskana, tako želim in mislim, da bo vam vsem prav, kar ste sklenili.

V odbor so bili izvoljeni sledeči sobratje za prihodnje leto: Mihael Hochevar, 1612 Elizabeth St., predsednik; Rudolf Ramuta, podpredsednik; Leo Adamich, 1604 Nicholson St., tajnik; Frank Ramuta, zapisnikar, Rudolf Kuleto, 1510 Cora St., blagajnik; Gregor Papesch, John Videtič, Joseph Ramuta, nadzorniki; Anton Zupančič, reditelj; Henry Plut, Frank Mahkovec, Steve Smrekar, zastavonoše; odbor Združevalne akcije: Mihael Hochevar, predsednik; Leo Adamich, tajnik; Rudolf Kuleto, blagajnik; Gregor Papesch in Martin Plut, nadzorniki.

To tudi naznanjam, da je naše društvo odobrilo vabilo društva sv. Genovefe, št. 108 in sklenilo, da se korporativno udeležimo slavnosti 25-letnice označenega društva. Zato ste se danes, prošeni vsi člani, da se te slavnosti udeležite, ker vsi dobro veste, koliko so članice društva sv. Genovefe nam pomagale na naši 25-letnici. Dan te slavnosti bo pravočasno naznanjen v Glasilu.

Težko mi je, ali vendar sem primoran nekatere člane opominjati na njih dolžnost napram društvu; ker veste, dragi mi člani, da gre leto h koncu, da bo treba knjige zaključiti. Zato vas prosim, poravnajte vsaj nekaj do zadnjega decembra.

Zdaj pa voščim vesel Božič in srečno Novo leto vsem našim članom in vsemu Jednotinemu članstvu.

Z bratskim pozdravom, Leo Adamich, tajnik.

(Daje na 4. strani.)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izidaja vsak teden

Lestjica Kraljevo-Slovenske Katoliške Jednote v Zdravniški dravah Amerike.

5117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
Telefon: HEDERSON 3913Na čelo, na leto \$0.84
Na polletno \$1.60
Na imenitno \$3.00OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 5117 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
Telephone: HEDERSON 3913Terms of Subscription:
For Members Yearly \$0.84
For Nonmembers \$1.60
Foreign Countries \$3.00

83

**UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"**Želi vsem glavnim urednikom in urednicam, vsem odbor-
nikom in odbornicam kraljevnih društev, vsemu članstvu
naše Jednote, tako tudi sotrudnikom in čitateljem lista**ZDRAVE, VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!**

IVAN ZUPAN, urednik in upravnik.

LETOŠNJI BOŽIČ

Ves krščanski svet se pripravlja na primerno obhajanje največjega praznika v cerkvenem letu—Božiča, praznika ljubezni, miru, sprave in blage volje. Božič proslavlja in na Božič je osobito ponosna katoliška Cerkev, ker isti znači rojstvo njenega božjega ustanovitelja, ki je svet odrešil. Ta Cerkev obstoji že nad 1.900 let.

Na ta veliki dogodek v vesoljni zgodovini se ves civilizirani svet sleherni dan spominja s tem, da računa čas po letu Kristusovega rojstva, kar bo gotovo ostalo v navadi še do pozne večnosti.

Letošnji Božič nam bo v duševnem oziru polnil srce z no-
tranjim mirom, ko bomo na Sveti dan v cerkvi pozdravljali no-
vorojenega božjega deteta in Ga prosili blagoslova v naših
vsakdanjih težnjah. Kdor bo torej te praznike prebil spravljen
z Bogom, bo lahko blage volje, kakoršno so pred 1931 leti nebe-
ški krlatci oznanjali nad betlehemijskimi planjavami.

V gmotnem ali telesnem oziru bodo pa letošnji božični praz-
niki bolj žalostni za milijone in milijone zemljanov. Neusmi-
ljena gospodarska kriza in brezdelje tare svet že tretje leto, in
to vedno hujše. In v tem oziru je tudi naša, tako bogata in vedno
tako hvalisana Amerika zelo prizadeta. Ameriška zgodovina že
dolgo ne pominja tako slabih časov osobito za delavske sloje,
kakoršne imamo sedaj. Tekom minule svetovne vojne smo
imeli nekaj Božičev tudi žalostnih, ko smo se spominjali naših
dragih v stari domovini, ki so isti čas prezebovali v strelskih
jarkih; mnogo izmed žrtv vojnega moloha je pa že počivalo v
hladni zemlji. Za časa minule vojne nismo čutili depresije.
Dasi ravno so bila živila tedaj bolj draga, se je pa zato dobro
služilo.

Vse drugače je pa z letošnjim Božičem. Res je dobri Bog
letos mater zemljo blagoslovil, da je vsega v obilici obrodila;
res je nam za Božič naklonil izredno milo in lepo vreme, za kar
Mu moramo biti hvaležni. Baš te božje dobrote pomagajo lajšati
ljudstvu gorje. Kaj bi isto počelo, če bi nas poleg depresije
še trla huda draginja in huda zima!

Veseli moramo biti, ker nas je narava tako oblagodarila.
In pri vsem tem revežu-delavcu dandanes tudi ni dosti pomaga-
no. Rad bi si nakupil kaj potrebnih stvari za prežitek, pa
tega storiti ne more, ker nima denarja vsled brezdelja. Naj-
hujše je za marljivoga moža to, ker bi rad delal in z žuljevimi
rokami skrbel za svojo družino, pa ne more, ker so skoro vse
tovarne zaprte.

V teh žalostnih časih je pač še nekaj tako srečnih, da ne
trpijo posledice depresije. Taki naj bi se letošnji Božič spom-
nili svojih nesrečnih sobratov in revnih rojakov in jim pomagali
po svoji najboljši moči. Ta klic naj v prvi vrsti velja članstvu
naše podporne Jednote. Ne samo v bolezni, nesreči ali smrti je
dolžnost Jednote prihajati s podporo na plan, ampak tudi v
resnih in bednih časih.

Cenjeni nam bratje in sestre! Na božični dan skušajte
obiskati družino tega ali onega sobrata, ki je že dolgo brez dela
in jela. Tolažite ga po svoji moči kot svojega sobrata in nako-
nite mu kak skromen dar, da ne bo njegova družina na ta velik
praznik sedela pri prazni skledi. Če imate kaj nerabne obleke
ali obuvala za njega ali njegove otročiče, nesite mu isto, kar bo
gotovo z veseljem sprejel.

Naj bi novorojeno božično Dete božje prineslo na zemljo
svoj blagoslov, da bi se sedanji slabi časi kmalu izboljšali, da
bi se s srečnimi resničnimi občutki spominjali lepe božične glori-
je: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre
volje!

**CERKVENI GOVOR PRI BARAGOVU PROSLAVI NA
BREZJAH DNE, 26. JULIJA 1931**

(Govoril Rev. John Plevnik, duhovni vodja K. S. K. Jednote)

Predragi v Gospodu!

Nobenega kraja ni na Slovenskem, ki bi bil primernejši za
veliko proslavo petnajstletnega jubileja slovesne proglasitve
božjega materinstva Marijinega in spomina nepozabnega apo-
stola vere, škofa Baraga—nobenega bolj primernega kraja ni, ne-
go so te drage naše Brezje. Na Brezje se že od davnine stekajo
trume slovenskega ljudstva iz vseh krajev; Brezje so ognjišče
slovenske vere. Danes smo z ogromno množico častivcev Mari-

janik in obhajavcev Baragovi zbrani tukaj tudi zastopniki
ameriškega slovenskega katoličanstva, odposlanci več neg 35-
000 članov K. S. K. Jednote, da se skupno s vami, dragi naši
slovenski bratje in sestre, poklonimo božji Materi Mariji in
spominu valjšega ter našega Baraga—in mene je doletela izredna
čast, da v tem cerkvenem govoru izpregovorim nekaj besed o
enem in drugem povodu današnje slavnosti.

Predragi! Kdo bi mogel tajiti božje materinstvo Marijino?
Nestorij ga je tajil. Nestorij, patriarh Carigradski, je bil kot
duhovnik na glasu, da je pobožen in vnet za pravo vero. Ven-
dar se je opazala na njem nevarna častihlepnost; mnogo si je
prizadeval, da bi ga ljudje hvalili. Kot patriarh se je v Cari-
gradu z gorečnostjo lotil pridiganja—slovel je kot izvrsten go-
vornik—in je bil ves ogenj v nastopu zoper krivoverce. Toda
kmalu se je zapletel sam v krivo vero. Njegov prijatelj, du-
hovnik Anastazij, je namreč nekoč v pridigi svaril vernike, naj
Marije ne imenujejo Bogorodice. Bil je ta duhovnik že okužen
od zmote nekega Teodorja iz Mopavestije, ki je učil, da sta v
Kristusu dve osebi, božja in človeška, in Marija da je rodila
samo človeka Kristusa, da torej ni božja Porodnica. Ta, v jav-
ni pridige izgovorjena kriva vera je vzbudila pri duhovnikih in
pri vernem ljudstvu veliko razburjenja in nevolje. Patriarh Ne-
storij pa glej! je Anastazija zagovarjal in tudi sam trdil, da
Marija ni rodila Boga, marveč samo človeka Kristusa, s katerim
se je združil Bog nekako tako, kakor je obleka združena s vsa-
kerim izmed nas. Ker je Nestorij nastopal z veliko silo, se je
ta zmotni nauk dokaj razširil po Carigradu, nekoliko tudi po
Aziji in je grozil Egiptu. Tam pa je naletel na odločnega na-
sprotnika. Bil je to Sv. Ciril, patrijarh aleksandrijski, svet in
učen moč ter sijajen zagovornik časti Matere božje. Ta je pi-
sal Nestoriju več pism ter poudaril katoliški nauk: v Kristusu
ja samo ena in sicer božja oseba; to osebo pa je rodila Marija
in je zato resnično Bogorodica, božja Mati. Toda Nestorij se
ni vdal, marveč je širil svoje zmote dalje. Tako je moralo priti
do cerkvenega zbora, ki naj bi določil, kaj je katoliška resnica
in kaj kriva vera. Cerkveni zbor se je sešel v Efezu. Začel se
je 22. junija, 431—torej pred 1500 leti—v efeški stolni cerkvi,
ki je bila za to zborovanje tem bolj primerna, ker je bila po-
svečena prav Materi božji. Ta cerkveni zbor—nad 200 škofov
je bilo navzočih—je slovesno obsodil Nestorijev nauk in Nesto-
rija odstavil od škofovske časti.

"Če kdo ne veruje," to so besede cerkvenega zbora, "če kdo
ne veruje, da je Emanuel to je Kristus, v pravem pomenu Bog
in da je zato sveta Devica božja Porodnica, naj bo iz Cerkve
izobčen.

Prebivalci efeškega mesta so pa tedaj sijajno pokazali, kako
so bili splošno prepričani o tej veri. Zborove seje so trajale od
ranega jutra do pozne noči; in od ranega jutra do pozne noči je
ljudstvo pri cerkvenih vratih čakalo odločitve. Ko je pa bilo
končno razglašeno, da je Nestorij obsojen in zmota zavrnjena, je
narod prekipel v veselje. Sv. Ciril popisuje to v pismu do ljud-
stva in duhovščine aleksandrijske. Kakor angele, iz nebes po-
slane, so pozdravljale radostne trume škofe, prihajajoče iz cer-
kve od zborovanja. Poljubljale so jim roke in oblačile ter jih
v slovesnem sprevedu z bakljami spremile do njihovih bivališč.
Najuglednejši meščani so šli v sprevedu, plemenite žene in mla-
denke so nosile zlate posode, v katerih se je žgalo najdragoce-
nejši kadilo. Celo mesto je bilo razsvetljeno in vse ulice so
odmevale od češenja božjega in slave Marije, božje Matere.

Pa kdo zares, predragi! bi ne vriskal od veselja, da je
trdna ta resnica: Marija je Mati božja. Saj če ni trdna, pade z
njo vsa naša vera in vse sveto upanje naše. Če Marija ni božja
Mati, torej Kristus ni Sin božji. Če pa Kristus ni Sin božji,
tudi ni naš Odrašenik. Če nas pa Kristus ni odrešil, torej smo
še v greh in v prekletstvu božjem kakor pravi apostol (I. Kor.
15. 17.) Če pa je tako, je največje gorje naše, da smo
bili rojeni, zakaj to časno rojstvo nam je v večno smrt. Toda
ne! Saj ni tako! Marija je resnično Mati božja—našega Boga
Jezusa Kristusa je Marija nosila v materinskem naročju, je
dejal že sv. Ignacij v 2. stoletju—od vekomaj je bila zbrana in
postavljena, da nam podari večnega Sina božjega, ki je hotel za
nas na zemlji živeti, trpeti in umreti ter nas tako po grehu
Adamovem spraviti z Bogom, nam odpreti nebesa in nas večno
zveličati, večno osrečiti.

O, pozdravljena, Kraljica, Mati božja, življenje, sladkost in
upanje naše! Kako sladka je vera v tvoje božje materinstvo!
Naj seže ta vera od kraja do kraja zemlje, naj posije v vsa
človeška srca in jih oveseli!

Da, predragi v Kristusu, in to tudi želi sveta Cerkev; ozna-
niti vsem ljudem vero v Marijo božjo Mater, in v njenega Sina
Jezusa, Odrašenika. Zato pošilja v vseh stoletjih svoje apostole
in pridigarje po vsem svetu. Med nešteti tisoči drugih je
poslala v daljne kraje tudi našega rojaka—Frederika Baraga.
Nikomur izmed vas ni neznano to ime. Vsi veste vsaj glavne
stvari iz njegovega življenja. Rojen in vzgojen v plemeniti
rodbini; je hotel najprej iti po poti svetnega poklica. Toda Bog
je imel z njim druge namene. Potegnil ga je v duhovski stan.
Nekaj malčasa je deloval kot duhovnik na Slovenskem. Pot-
em je sledil klicu milosti na misijonsko pot. Odpravil se je v
našo severno Ameriko. Prav sto let je, kar je stopil na ameriška
tla. A kaj je tu delal, trpel, žrtvoval, ko je oznanjal divjim
ljudstvom vero v Boga Kristusa in v Marijo, Mater božjo—tega
ni mogoče povedati z malo besedami.

Letos boste dobili med Mohorjevim knjigami tudi obširen
življenjepis njegov. Tam notri boste brali, kako je ta sveti mož
zapustil vse, kar mu je bilo drago, iz ljubezni do Boga in do
neumrjotih duš. Brali boste, kako je ta goreči apostol neu-
trudno hodil po ameriških puščavah, goščavah, pragozdih in kako
je brodil po rekah, vozil se po jezerih; kako je živel ob naj-
slabši in to pičli hrani: kako je spal v podrtih indijanskih koli-
bah ali sredi na poti na golih tleh, če ni ure in noči preklečal v
moltitvi; kako je študiral, pisal, tiskal knjige v neznanih jezikih
divjih Indijancev—vse iz ljubezni do Boga in neumrjotih duš;
zato da je stotinom in tisočem oznanil Kristusa Odrašenika in
njegovo božjo Mater, Marijo. Zato, da je stotine in tisoče krstil
in jim dal za brata Kristusa Odrašenika in za mater božjo Ma-
ter Marijo.

Predragi v Gospodu!

Jaz moram končati. Tega velikega moža, našega rojaka,
apostola vere, indijanskega škofa Barago, ameriški Slovenci—in
gotovo tudi vi vsi—srčno želimo videti povišanega na oltarje.
Ze se je v ta namen zganila naša slovenska Amerika; današnji
dan na Brezjah pa naj bi bil začetek tudi našega močnega gibanja
za ta veliki cilj: da zagledamo škofa Barago kot blaženega in
svetnika na oltarjih naših cerkev. Najbolj je treba, da vsi mo-

lamo, veliko molimo in prosimo Boga te milosti. Molimo in pro-
simo po Mariji, Materi božji. Obratno se znanje, ko nas je
toliko zbranih od enostrane velike vade in od tistih, obratno se
do Marije, posrednice vseh dobrot, in milosti in kličimo:
Marija, božja Mati! Glej mi verni Slovenci, ki se danes v tako
velikem številu klanjamo vašemu božjemu materinstvu, mi te
prosimo, Kraljica nebošča, da bi se smeli kmalu pokloniti tudi
s svetniškim sijajem ovenčanemu vašemu služabniku, indijan-
skemu škofu Barago. Poveljaj, o božja Mati, na zemlji njega,
ki prav gotovo že hvali in poveljuje v nebesih tebe in tvojega
božjega sina z večnim Očetom in Sv. Duhom. Amen.

Iz urada predsednice društva
sv. Srca Marije, št. 111,
Barberton, O.

Cenjene mi sestre: Leto
1931 se nagiba k zatonu; tako
poteka tudi termin nekaterim
uradnicam. Zato hočem še kot
uradnica spregovoriti vam na
srce par besedi in sicer:

Najprvo se vam javno iz dna
srca zahvalim, ker ste me ves
čas mojega uradovanja podpi-
rale ter pomagale in mi dajale
pogum, da smo dobile lepo šte-
vilno novih članic v oba oddelka.
Kadar je bilo kaj izrednega, da
sem potrebovala kake pomoči,
ste mi vedno stale na strani;
tako sem z veseljem opravljala
svoj urad kot predsednica. Mo-
ja želja je, da tudi za naprej
lepo sodelujemo z odborom. Ni-
kar ne mislite, da sem se jaz
vsemu odpovedala; ne, tudi za
naprej bom sodelovala z vami.
Kako pa tudi ne? Vaša pri-
znanja so mi bila večkrat ka-
kor balzam na skelečo rano.
Ni težko voditi seje društva,
ako je pri društvu mir in slo-
ga; toda ako tega ni, gorje
predsednici; to mi lahko pri-
trdi vsaka, ki je kaj takega
skusila.

Res, da so društvene uradni-
ce nekaj plačane, toda ta plača
je malokdaj v pravem razmer-
ju z opravljenimi deli; po-
sebnost velja to za tajnice. Pra-
vijo, da je dobra tajnica duša
društva; toda duša prvi svoj
najbližji volji ne more opraviti
ako ne sodeluje z njo tudi telo,
to je vse društvo. Tudi ni do-
volj, ako imamo dobro tajnico,
treba je tudi, da smo me člani-
ce točne; tako ji lahko prihra-
nimo marsikatero stopinjo in
ji ne povzročamo nepotrebnega
pisarenja. S tem bomo obdrže-
le red in zadovoljstvo, in kjer
je sloga, je tudi napredek. Na-
še društvo je eno izmed naj-
močnejših v naselbini, zato je
tudi naša sveta dolžnost, da
skrbimo za napredek. Ali bi
ne bila sramota za nas vse, da
bi zaspale in bi nas druga dru-
štva pustila zadej? Osobito še
prihodnje leto, ki je naše ju-
bilejno leto 25-letnice obstanka.
Naredimo torej trden sklep, da
v jubilejnem letu pomnožimo
število članic na 200, kar ni-
kakor ni preveč, če le hočemo.
Imejmo vedno dobro besedo o
društvu med našimi prijatelji-
cami, to bo veliko pomagalo.

Drago sestro! Ker poznam
vašo vztrajnost, tudi upam, da
ne boste opustile zanimanja,
pač pa boste navdušene šle na
agitacijo, da dosežemo določeno
število ali kvoto za našo 25-let-
nico.

Končno še želim vsem skupaj
obilno božjega blagoslova. Sve-
to božično Dete naj vas spre-
mlja in vodi v leto 1932;

S pozdravom,

Jennie Ozbolt,
vaša bivša predsednica.Društvo sv. Ane, št. 127,
Waukegan, Ill.

Glavna seja našega društva
se bo vršila v nedeljo, dne 27.
decembra ob 2. uri popoldne;
asesment bom pa začela pobi-
rati ob 12:30, da bo lahko vsa-
ka že pred sejo plačala. Kate-
ra članica se te važne seje ne
udeleži, bo morala plačati 25
centov kazni; izvzete so samo
one, ki so na bolniški listi.

Na omenjeni seji se bo voli-
lo odbor za leto 1932 in bo tu-
di več drugih reči za rešiti.
Zato je dolžnost vsake članice,
da se seje gotovo udeleži. Vsa-
ka nekaj zna in ve; torej pri-
dite vse, da bomo skupno naj-
bolje vse naredile. Naj se no-
bena ne izgovarja: "Saj bodo

že brez mene naredile."

Prosila bi tudi vse članice,
da plačate asesment ta mesec
in one, ki ste zaostale za nazaj,
da poravnate dolg na tej seji.
Tista, ki nikakor ne more pla-
čati, naj se osebno zgleda na
društveni seji in prosi, da bi se
zanjo založilo iz društvene bla-
gajne. Nobena se zaradi tega
ne sme sramovati, ker zdaj smo
vsi revni. Samo tajnice druš-
tva prositi ne zadostuje, pač pa
se mora vsaka sama zgledati na
seji. Zatorej pridite vse na
glavno sejo dne 27. decembra!

Ker se bo ta seja vršila že po
Božiču, na tem mestu voščim
vesele božične praznike vsem
članicam našega društva in ce-
lokupnemu Jednotinemu član-
stvu. — Pozdrav,

Frances Terček, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 136,
Willard, Wis.

Naše društvo je imelo svojo
letno sejo dne 6. decembra. Na
tej seji se je volil odbor za pri-
hodnje leto. Ponovno je bil iz-
voljen ves stari odbor in sicer:
Josip Pekolj, predsednik; Frank
Lesar, podpredsednik; Ludvik
Perušek, tajnik; Frank Fran-
celj, zapisnikar; John Bajuk,
blagajnik; gospodarski odbor:
Frank Perovšek, Frank Gosar,
John Snedic; Louis Arch, re-
dar; Gregor Seliškar, vratar;
Frank Pekolj, Anton Gosar in
Richard Rákovec, zastavonoše.

Člane v slučaju bolezni opo-
zarjam, da se takoj, ko obolijo,
javijo zdravniku in društvene-
mu tajniku, ne pa šele po pre-
teku enega tedna ali celo več.
(Poglej društvena pravila!) Če
ti je nemogoče javiti se osebno,
pošlji mi kartico in napiši:
Jaz . . . (ime in priimek), se
javim bolnim z današnjim
dnem. Potem bo že društveni
tajnik storil vse, kar ve, da
mu je storiti. Ravno tako stori
tudi ko ozdraviš.

One članice in članice ponovno
opozarjam, ki niso zavarovani
za bolniško podporo, da morajo
prihodnji mesec plačati 75 cen-
tov, in oni, ki še niste plačali
Jednotine naklade od meseca
novembra v znesku 50 centov,
to tudi storite prihodnji mesec.

Važno! Člani mladinskega
oddela našega društva in dru-
štva Marije Pomagaj naj pride-
jo na sv. večer v Društveni
dom, da vidijo sv. Miklavža
(Santa Claus) in dobe božično
darilo (Christmas presents),
kar jim bo prinesel. Matere in
očetje, le pripeljite jih sabo.
Tudi nas, "ta starih" se bo sv.
Miklavž spomnil.

K sklepu želim članstvu na-
šega društva kakor tudi Jedno-
te veseli Božič in srečno Novo
leto! — S pozdravom,
Ludvik Perušek, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 148,
Bridgeport, Conn.

Cenjeni mi bratje in sestre:
S tem ponovno naznanjam veli-
ko in veselo novico o dogodku,
ki se pri nas redko vrši. Pri

tem mislim namreč novo mašo,
katero bo daroval naš slovenski
rojak Rev. Ciril P. Gosar v ne-
deljo dne 27. decembra ob
10:30 popoldne v naši domači
ali slovenski cerkvi—sv. Križa v
Bridgeportu. O tem sem že v
zadnjem Glasilu poročal.

Torej vas zopet vjudno pro-
sim in vabim, da bi se te red-
ke cerkvene slovesnosti udele-
žili kar največ v velikem števi-
lu; ni eden naj ne ostane isto
dopolodne doma. Ta dan bo po-
memben za našo naselbino, ker
bomo obhajali prvič slovesnost
nove maše. — S pozdravom!
Anton Kolar, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 156,
Chisholm, Minn.

Tem potom naznanjam člani-
cam našega društva nekaj važ-
nih točk, sprejetih na zadnji
glavni seji v korist društva.

Tako se je opustilo navado,
da se leta 1932 ne kupuje več
bolnim članicam nobenih rož
kot je bilo to dosedaj v veljavi,
to pa vsled društvene blagajne,
ki se je precej skrčila letošnje
leto. Kasneje se zopet stvar
uvede, če se bodo delavske raz-
mere kaj zboljšale.

Dalje se je premenilo, da ne
bomo imele več stalnih ali od
društva izvoljenih bolniških ob-
iskovalk. Torej, da me boste
pravilno razumele: Za leto
1932 bo vsaka članica bolniška
obiskovalka. Kadar se bo ka-
ka članica naznanila bolnim pri
društveni tajnici, bo potem taj-
nica obvestila kako članico, ži-
večo v bližini dotične bolne se-
ste, naj jo obišče. Toliko vam
v prednaznanilo. Že danes vas
prosim, da se ne bo nobena
glede tega izgovarjala, da ne
more obiskati bolne sestre;
pomnite, da je to že človeko-
ljubna in tudi društvena dol-
žnost. Na ta način bo nekoliko
prihranjenega za društveno bla-
gajno. Dalje je tudi samo ena
redna bolniška obiskovalka za
tako veliko društvo premalo, da
je zanjo preveč dela. Naše
društvo šteje sedaj 245 članic,
toda žalibože je tako nesrečno,
da imamo vedno dosti bolnih.

Torej vpoštevajmo pravila, da
se mora bolne članice obiskati
dvakrat na teden, potem se ve,
da je bolniška nadzornica ali
obiskovalka vedno na potu, oso-
bito še, če so bolnice daleč ena
od druge. Pripoznati moramo
pa tudi, da ima vsaka gospodi-
na dovolj svojega dela doma;
zato naj v bodoče vsaka članica
izvrši svojo dolžnost obiska, ko
bo na to opozorjena. Potem bo
morala priti na sejo ter pove-
dati o stanju bolnice.

Pri volitvah odbora za leto
1932 je bil izvoljen ves stari
odbor izvzemši dveh nadzornic.
Odbor je sledeči: Mary Virant,
predsednica; Caroline Baraga,
tajnica; Frances Stonich, bla-
gajničarka; Augustina Baraga,
zapisničarka; Mary Kosmril,
Mary Nosan, Agnes Kochevar,
nadzornice; Johana Komidar,
zastavonosilka.

Končno želim vsem članicam
zdrave in vesele božične prazni-
ke in srečno Novo leto, tako
tudi vsemu Jednotinemu član-
stvu! — S pozdravom,
Caroline Baraga, tajnica.

Društvo sv. Marije Magdalene,
št. 162, Cleveland, O.

Ker bo dne 25. decembra bo-
kični dan, ne bom ta dan pobi-
ki (Dalje na 3. strani)

PROGRAM

KAZANJA FILMSKIH SLIK IZ JUGOSLAVIJE

Sobota, 26. decembra popoldne in zvečer, v Jolietu, Ill., v
"Slovenia" dvorani nasproti cerkve sv. Jožefa.
Nedelja, 27. decembra, popoldne in zvečer v Waukeganu,
Ill., v cerkveni dvorani.
Torek, 29. decembra, popoldne in zvečer v La Salle, Ill.,
v cerkveni dvorani.
Sreda, 30. decembra, zvečer v Gary, Ind., v hrvatski
cerkveni dvorani.
Kazanje slik popoldne se prične točno ob 2:30; zve-
čer pa ob 7:30. Cenjeno občinstvo je vjudno vabljenno.
Anton Grdina, lastnik slik.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskriptirana v Jolietu, Ill., dne 12. januarja, 1894.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon: 21048

Solventnost aktivnega oddelka znaša 103.22%; solventnost mladinskega oddelka znaša 173.51%.

Od ustanovitve do 1. oktobra, 1931, znaša skupna izplačana podpora \$4,425,029.

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 24-10th St., North Chicago, Ill.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C. St., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočnik tajnika: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Nagajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. J. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:
MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
MRS. LOUIS LIKOVICH, 8337 Ewing Ave., South Chicago, Ill.
FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
FRANK FRANCICH, 9811 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
GEORGE BRINCE, 718 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:
JOHN SULICH, 15115 Neff Rd., Cleveland, O.
JOHN GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

POROTNI ODBOR:
JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
MRS. AGNES GORIŠEK, 5338 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
WILLIAM F. KOMPARE, 9208 Commercial Ave., South Chicago, Ill.
JOHN R. STERENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vse pisma in denarne zadeve, vključno s Jednoto, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

LETNA SEJA GLAVNEGA ODBORA

Letno zborovanje glavnega odbora se prične 18. januarja, 1932, ob 9. uri dopoldne v glavnem uradu. V smislu pravil se imajo zborovanja udeležiti naslednji glavni uradniki: Glavni predsednik, glavni tajnik, glavni blagajnik, duhovni vodja, vrhovni zdravnik, nadzorniki, finančni odbor in predsednik porotnega odbora. Člane glavnega odbora se obvešča in prosi, da se blagovoljijo zborovanja pravočasno udeležiti.

Društva, ki želijo odboru predložiti kako zadevo v razpravo in rešitev, se prosijo, da vse tozadevne stvari pošljejo na glavni urad najkasneje do 18. januarja, 1932.

Vse prošnje in priporočila morajo biti poslana potom društva. Nositi morajo podpise društvenega odbora in biti morajo opremljene z društvenim pečatom. Na prošnje posameznih članov in članic se ne bo oziralo. Vsak član ali članica, ki želi odboru predložiti kako prošnjo ali priporočilo, naj isto najprvo predloži pri društvu v razpravo in odobritev. Ako društvo prošnjo ali priporočilo odobri, se pošlje na glavni urad.

POŠLJITE ASESMENT OB ČASU NA GLAVNI URAD

Blizu se konec tekočega poslovnega leta. Pripraviti bo treba račune in druga letna poročila. Zaradi tega se prosi uradnike in uradnice vseh društev, da pošljejo denar za asesment in pokritje zaostalega dolga kakor hitro mogoče. Račune bomo zaključili dne 30. decembra, zato se prosi, da društva plačajo asesment za tekoči mesec in poravnajo zaostali dolg najkasneje do omenjenega dne. Društva, ki bi tega ne storila, bodo v finančnem poročilu označena, da so ostala asesment dolžna.

ZADEVA LISTA "AMERIKANSKI SLOVENEK"

Vsled današnje depresije je vsakteri več ali manj prizadet. Kakor je prizadet posameznik, tako in še bolj so prizadeta razna podjetja. Ni ga skoraj podjetja ene ali druge vrste, ki bi vsled depresije ne trpelo. Tudi naše časopisje občuti krizo.

Prav nič se ni čuditi, če je uprava lista "Amerikanski Slovenec" naznanila javnosti, da tudi starosta našega časopisja "Amerikanski Slovenec" občuti težkoče sedanje depresije.

Lahko trdimo, da noben slovenski list v Ameriki se ne more vzdrževati samo z naročnino in posebno še v časih, ko se število naročnikov zmanjšuje namesto narašča. Pri listu so največjega pripomočka oglasi. Oglasov pa v teh kritičnih časih ni v taki meri, kakor so v dobrih normalnih časih. Zato tudi naše časopisje trpi vsled sedanje krize.

"Amerikanski Slovenec" je starosta slovenskega časopisja v Ameriki. "Amerikanski Slovenec" je bil prvi, ki je od hiše do hiše priporočal ustanovitev K. S. K. Jednote. "Amerikanski Slovenec" je bil, ki je prvi agitiral in delal v javnosti za našo Jednoto. "Amerikanski Slovenec" je nepopisljivo veliko dobrega storil na verskem, narodnem kakor tudi na društvenem polju. Katoliški Slovenci in posebno še člani in članice naše Jednote smo listu veliko dolžni.

Zaradi tega tem potom apeliram na slovensko katoliško javnost, predvsem pa še prosim članstvo naše Jednote, da se skaze hvaležnega starosti našega časopisja "Amerikanskemu Slovencu" s tem, da list naroči, ga širi in podpira. Zavedajmo se svoje dolžnosti, podpirajmo in širimo katoliško časopisje!

Josip Zalar, glavni tajnik.

PRAV VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN ZDRAVO TER SREČNO NOVO LETO

ŽELIM IZ CELEGA SRCA GLAVNIM SOURADNIKOM IN SOURADNICAM, VSEM DRUŠTVENIM URADNIKOM IN URADNICAM TER VSEMU ČLANSTVU NAŠE JEDNOTE IN NJIHOVIM DRUŽINAM

MARIJA HOCHER, druga glavna podpredsednica KSKJ.

PRAV VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO

ŽELIM VSEM GLAVNIM URADNIKOM IN URADNICAM, VSEM ODBORNIKOM IN ODBORNICAM KRAJEVNIH DRUŠTEV, VSEMURUČNOSTI NAŠE JEDNOTE TER VSEM PRIJATELJEM IN ZNANECM

JOSEF ZALAR, glavni tajnik KSKJ.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE, SREČNO IN RADOSTI POLNO NOVO LETO

VSEM GLAVNIM URADNIKOM IN URADNICAM, VSEM URADNIKOM IN URADNICAM KRAJEVNIH DRUŠTEV, TER ČLANOM IN ČLANICAM K. S. K. JEDNOTE ŽELI

LOUIS ŽELEZNIKAR, glavni blagajnik KSKJ.

Vsem članom in članicam K. S. K. Jednote in njihovim družinam želim prav veselo božične praznike in srečno, milostipolno Novo leto!

Bog vas blagoslovi!

Rev. John Plevnik, duhovni vodja K. S. K. Jednote.

Podpisani želim vsem glavnim Jednotnim uradnikom in uradnicam in vsemu Jednotnemu članstvu

ZDRAVE IN RADOSTNE BOŽIČNE PRAZNIKE, TAKO TUDI SREČNO, BLAGOSLOVLJENO IN USPEŠNO NOVO LETO!

Dal Bog, da bi se prihodnje leto delavske razmere izboljšale, kar se vsakdo težko pričakuje. Z vdanostnim pozdravom.

FRANK J. LOKAR, tretji nadzornik KSKJ. V Pittsburghu, Pa., dne 21. decembra, 1931.

Sezonske čestitke

Veselo božične praznike in nadvse srečno ter uspešno Novo leto želim vsemu članstvu našega društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O. Iskrene čestitke in voščila tudi celokupnemu članstvu naše dične Jednote in vsem uradnikom iste.

Paul Kogovšek, tajnik društva sv. Jožefa, št. 169, KSKJ.

Društvo Marija Pomagaj, št. 174, Willard, Wis.

S tem uradno naznanjam sklep zadnje glavne seje z dne 13. decembra, da se zniža bolniški asesment za 10 centov, torej ne bomo več plačevali v ta sklad 65 centov, ampak samo 55 centov mesečno. Torej boste plačevali vse one članice, ki ste zavarovane za bolniško podporo 10 centov manj po Novem letu.

Sklenilo se je tudi, da bomo imele zopet na Materin dan meseca maja bazar in kosilo (dinner) za vse farane, zvečer pa ples in prosto zabavo za vse. Torej se potrudimo že sedaj, da bo ta dan ali ta prireditve dobro izpadla.

Vodbor so bile izvoljene sledeče: Antonija Rakovec, predsednica; Agnes Seliškar, podpredsednica; Mary Gosar, tajnica; Johana Artač, blagajničarka; Mary Toleni, Frances Lesar in Mary Trost, nadzornice.

Kakor vam je gotovo znano, bo prišel tudi letos sv. Miklavž kakor je to lani obljubil; to pot pa pride na božični dan, da obdaruje vse otroke, v prvi vrsti one, ki spadajo v eno ali drugo društvo. Tudi odrasle bo obdaril, če bomo pridni. Torej pridite vsi za gotovo na božični večer ob 8. uri v dvorano in pripeljite seboj vse svoje otroke. Prošeni so pa tudi vsi tisti otroci, ki igrajo na orgljih.

(Dalje na 6. strani)

BOŽIČNA POSLANICA GLAVNEGA PREDSEDNIKA K. S. K. J. CELOKUPNEMU ČLANSTVU

Dragi bratje in sestre:

Blizata se Božič in Novo Leto—in ne samo prijetna dolžnost, marveč tudi iskreno prijateljstvo in ljubezen do Vas vseh mi narekujejo, da Vam vsem voščim blagoslovljene božične praznike in srečnejše novo leto, nego se je staro pokazalo. Kot Vaš glavni predsednik pa naj Vam ob tej priliki izpregovorim še nekaj besed, ki se mi zdi, da jih moram izpregovoriti.

Dragi bratje in sestre! Težki časi depresije in gospodarske krize, ki ne prizanašajo celemu svetu, so prišli tudi nad nas. Dela primanjkuje, zaslužki so pičli, prihranki pohajajo, pomanjkanja in beda se oglašata zmerom bolj naširoko. Tu nam je potreba zlasti dveh reči: velikega zaupanja v Boga in trdne medsebojne skupnosti in ljubezni. Veliko zaupanja v Boga nam bošta dajala močno vero in v nji ukoreninjeno krščansko življenje. Po hišah in družinah, kjer se ne taji in ne žali Bog in njegova resnica, marveč spoznava in časti; po hišah in družinah, kjer se vsak dan moli: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh!" z živo vero, da Bog svojih vseh stvari tudi v zemeljskih težavah nikoli ne zapusti; po hišah in družinah, kamor oče in mati in otroci večkrat prinašajo pod streho živega Boga v svetem obhajilu po takih hišah in družinah bo nepremagljivo tudi krščansko zaupanje v Boga, in tja bo Bog gotovo prihajal s svojo pomočjo ob dnevih stiske. Zato pa vsi člani naše drage K. S. K. Jednote čuvajmo—kakor smo to tudi po društvenih pravilih dolžni—v teh težkih časih po naših domovih poleg naše mile slovenske materine besede pred vsem sveto vero in krščansko življenje! V njih bo rastle naše zaupanje v Boga, in ta zaupanje ne bo osramočeno. Druga stvar je trdna medsebojna skupnost in ljubezen. V trdni skupnosti in ljubezni pa naj nas drži zlasti naša slavna in dobra mati K. S. K. Jednota. V nji si bodimo resnično kakor pravi bratje in sestre med seboj; vsi ena, z najtesnejšimi vezmi povezana družina, v kateri je po materinem zgledu, ki so ji pri srcu vsi njeni otroci, tudi vsak otrok, ki količkaj more, pripravljen pomagati, onemu, ki nič ne more. Svojo voljo do te skupnosti in ljubezni kažimo s tem, da matere K. S. K. Jednote ne zapuščamo, marveč se je močneje nego kdaj oklepamo in pritegujemo k nji še druge, ki še niso njeni sinovi in hčere, pritegujemo z razgibano agilnostjo k nji zlasti mladino, o kateri je slejkoprej gotovo, da matere najbolj potrebuje.

Pogum, dragi bratje in sestre! Bog je poslal preskušnjo nad svet. Premagali jo bodo tisti, ki bodo veliki v veri in zaupanju v Boga in veliki v medsebojni edinosti in bratski ljubezni!

Vse Vas od srca pozdravljam

Vaš brat

FRANK OPEKA, glavni predsednik KSKJ.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Iz poročil uprave "Amerikanskega Slovenca" je razvidno, da kakor pri raznih drugih podjetjih, tako so nastale težkoče tudi pri listu "Amerikanski Slovenec."

Kot katoličan in še posebej kot predsednik K. S. K. Jednote, me veže dolžnost, da tudi jaz krepko zakličem v slovensko katoliško Ameriko: "Rešimo katoliški dnevnik 'Amerikanski Slovenec'!"

Članom in članicam naše Jednote nujno naročam in jih prosim, da zastavite vse moči, da katoliški dnevnik obdržimo! Naj ne bo nobenega izmed nas, ki bi ne širil in agitiral za katoliški tisk.

Frank Opeka, glavni predsednik KSKJ.

ISKRENA ZAHVALA

V imenu vsakega direktorja, uradnika in uslužbenca North American Trust banke, Cleveland, Ohio, se zahvaljujem vsakemu posameznemu vlagatelju za blagohotno sodelovanje v pretečenem letu.

Mi smo se zanašali na vas, vi ste se zanašali na nas. Medsebojno zaupanje nas je srečno privedlo skozi kritične čase pretečenega leta.

Naša banka danes stoji solidna kakor skala in smelo in z zaupanjem gleda v prihodnost.

Če se časi izboljšajo ali pa ostanejo isti tekom leta 1932, je slovenska North American Trust banka pripravljena vam dati isto zanesljivo postrežbo, kakor v preteklosti.

Hvala vam in prisrčne želje za srečno novo leto!

J. M. Seliskar, predsednik

North American Trust Co.

6131 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

ce (Mouth organ), da prinesejo ta instrument seboj, da nam bodo par melodij zaigrali, predno pride sv. Miklavž. Pridejo naj vsi: iz Willarda, Fifth Rd., Gormansa in tudi iz Northa, da bo več veselja v skupni družbi. To je želja nas vseh in tudi društva sv. Družine. Pa Miklavža ne pozabite!

Sosestrski pozdrav,
Mary Gosar, tajnica.

Društvo Vnebovzete Marije Device, št. 181, Steelton, Pa.

Dragi mi sosestre! Leto 1931 se bliža h koncu; ravno tako se približuje naša zadnja seja tega leta. Ta seja bo najbolj važna, ki se bo vršila dne 27. decembra, točno ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Na to seja se pozivate vse članice brez izjeme, posebno pa tiste, ki se sej redkokdaj udeležujete. Pisala sem že in še pišem, da v resnici take članice ne bi smele pričakovati od društva take dobrote kot one, ki se zanimajo in prihajajo na vsako seja. Seja ni samo za odbor, ampak za vse članstvo. Kaj more odbor brez članstva narediti? Jaz mislim, da bi se morale za društvo ravno tako zanimati kakor za vaš dom. Če pride morda kaka dolgotrajna bolezen, morda ne boš imela doma denarja; pri društvu si pa sigurna, da boš vzela, kar si tam spravila ali plačala. Čule boste na tej seja, kako napredujemo, da vam ne bo treba po cesti vpraševati članice, če imamo še kaj denarja v blagajni ali ne. Pridite torej na seja in se prepričajte; ne poslušajte pa onih, katerim je društvo trn v peti. Članice, ki se brez tehtnega vzroka ne udeležijo glavne seje, bodo morale po društvenih pravilih plačati 50 centov globo.

Na glavni seji bo več važnih stvari za rešiti; gotovo najbolj važna bo pa volitev odbora. Ne izbirajte odbora doma pri peči, ampak pridite na seja; tam se zglasite, če vam ni katera po volji. Rečem pa, da katera ni sposobna za odbor, da je boljše, da ga tudi ne prevzame. Nekatere članice bi rade samo čast, potem pa tekem celega leta še na seja ne pridejo. Odbor mora biti na seja in se zanimati za društvo; če bo po odbor svoje roke križem držal, bo slabo za društvo, zakaj ne bi tudi vse članice delale za društvo?

Tudi vas prosim, da poravnate, kar ste zaostale, da bo močnejše knjige koncem leta zaključiti brez dolga.

Zdaj vam pa še nekaj povem, česar boste gotovo vse veseli. Enkrat januarja meseca (dan še ni določen), nas bo Mr. Anton Grdina v duhu peljal v stari kraj. Sifkarta vas bo veljala samo 25 centov čez morje, 25 centov pa od Havre do Treh fara ali do Metlike. Nekateri boste tudi lahko ostali v Zagrebu, Sarajevu, Bosni, Reki, Beogradu, Ljubljani itd. Lahko si boste tukaj v Steeltonu ogledali vsa znamenita mesta po Sloveniji, Hrvaški in Jugoslaviji sploh in vse to samo za 50 centov, otroci po 10 centov do Havre, od Havre naprej pa še nadaljnjih 10 centov, pa bodo lahko videli stari kraj in deželo, odkoder so prišli njih starši. Mr. Grdina bo tedaj seboj prinesel 9,000 čevljev filmskih slik, o katerih ste gotovo že čitali. Dan kazarja teh slik bom že v Glasilu naznanila.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto!
S pozdravom,
Dorothy Dermes, tajnica.

Društvo sv. Križa, št. 214, Cleveland, O.

Naše društvo je na glavni letni seji izvolilo sledeče uradnike za leto 1932:

Joe Ziganti, predsednik; J. Stepic, podpredsednik; Frank Obljubek, tajnik; Majk Verbič, zapisnikar; Frank Končan, Te-

rezijski Stepic, Josephine Ziganti, nadzorniki; James Stepic Sr., vratar Dr. Markus, Storer Ave. društveni zdravnik. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu na 3651 W. 58th St.

S pozdravom,
Frank Obljubek, tajnik.

Društvo sv. Srca Jezusovega, št. 243, Barberton, O.

S tem poročam izid naše glavne seje, da so bili izvoljeni v odbor za prihodnje leto sledeči: Josip Podpečnik, predsednik; Anna Wadnyak, podpredsednica; Angela Beg, tajnica; Josephine Stanger, zapisnikarica; Frances Zupce, blagajničarka; Joseph Gradishar, Frances Ošaben in Frances Zagar, nadzorniki; Jennie Okolish, bolniška nadzornica; Frank Beg, reditelj.

Vsi ti, kot tudi ostali člani in članice so lepo sodelovali v prvem letu društvenega obstanka; zato se pričakuje ista verna in dobra volja še za naprej. S poštvalnostjo članstva smo si pridobili že nekaj v blagajni, da imamo za prvo silo. Tudi zadnja "Bunco party" je vspela v zadovoljstvo mladine in staršev, za kar bodi tu izrečena zahvala mladim, ki so se trudili, in našim ženskam, ki so nas oskrbele z pecivom.

Na zadnje pa še kegljači ne pozabite vsako sredo spraviti se na krogle; bomo videli, kdo bo pridobil največ okroglo slave v tem športu.

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem in sosestrski pozdrav.
Angela Beg, tajnica.

Popravek

V zadnjem naznanilu društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., je bilo pomotoma poročano ime enega zastopnika skupnih društev fare sv. Vida, namreč Anton Korošec; pravilno se ima glasiti Anton Strniša.

Uredništvo.

DOPISI

BOŽIČNICA V PITTSBURGHU

KSKJ Boosters Club v Pittsburghu, Pa., priredi na božični dan 25. decembra ob 2. uri popoldne v dvorani Slovenskega Doma božičnico za otroke članov, oziroma družin spadajočih h K. S. K. Jednoti, katerim se bodo delila primerna darila. Očetje in matere, pripeljte svoje otroke seboj in ne pošiljajte otrok samih; to je važno!

Ker bi gori navedeni klub rad letos za Božič razveselil naše malčke, apeliramo s tem na dobrosrčne sobrate in sestre, naj kaj prispevajo kako skromno darilce v ta namen. Vsaka primerna stvar dobro došla. Darila sprejema do četrtega popoldne, dne 24. decembra uradnik kluba F. J. Sumic na 222-57th St.; ta hiša se nahaja ravno nasproti slovenskega farovaža.

Odbor kluba.

VABILO NA KONCERT

Lorain, O.—V nedeljo zvečer, dne 27. decembra ob 7:30 priredi v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma veliki zimski koncert pevsko društvo "Naš Dom," pod spretnim vodstvom Mr. Louis Seme-ta. Prijatelji petja in lepe slovenske pesmi so najvljudneje vabljeni na to prireditev, kjer boste imeli priliko čuti nastop mešanega zbora, duete in soliste.

Zavedamo se, da so delavske razmere slabe, ali vseeno ne smemo 27. decembra zvečer ostati doma ter premišljevati sedanjo krizo, kaj bo, ampak pridite med nas ter uživajte vsi z nami vred par veselih uric. Veliko boljše se boste počutili ob odmevih naše mile slovenske pesmi. Daleč smo od rodne domovine, toda milina naše narodne pesmi vam bo obudila sladke spomine mladih srečnih let; nam pa, ki smo v Ameriki rojeni s tem pokazate, da je va-

ša ljubezen do rodne domovine tako velika, kakor je naš ponos in ljubezen do naših slovenskih staršev. Naša slovenska pesem naj se torej krepko razlega za domovine in naroda čast!

S' pevskim pozdravom,
Ludwig Vidrich,
član društva št. 101 KSKJ.

Dokaz, da sem prav ravnal

Piše Anton Grdina

Ko sem bil odsoten na potovanju po Jugoslaviji in sem ob slovesnih sprejemih, ki so bili nam prirejeni na Jesenicah, v Ljubljani, v Zagrebu in Beogradu—v Ljubljani odzdravil v imenu ameriških Jugoslovancv, radi tega so se nekateri časopisi tukaj, kot "Prosveta," "Glas Naroda" in "Proletarec" ujedali in zgražali čes: "Kakšno pravico da sem imel v imenu vseh ameriških Jugoslovancv tamkaj nastopati ali govoriti?"

Ko sem se vrnil, sem tem časopisom odgovoril. Moj odgovor je pa prišel v roke možu, ki je domov visoko spoštovan in ki je znan tudi mnogim v Ameriki, to je Dr. Drago Marušič, banu v Ljubljani, modrušcu Dravske banovine Jugoslavije, in ta mi je poslal doli navedeno pismo kakor sledi:

"Ljubljana, 28. novembra, 1931

"Dragi gospod Grdina!

"Vaš krepki in pravilni odgovor v Amerikanskem Slovenscu na izzivanje nekaterih v Ameriki izhajajočih listov glede Vašega odzdrava na slovesne pozdrave jugoslovanskega naroda prilikom prihoda naših dragih rojakov iz Amerike sem vzel z zadovoljstvom na znanje.

"Sprejem, katerega je priredila domovina dne 26. junija t. l. ob prihodu naših ameriških izseljencev na prvi izseljenški kongres in ob prihodu izletnikov Kranjske Slovenske Katoliške Jednote, dne 28. junija t. l. je veljal obenem tudi kot pozdrav domovine vsem onim našim rojakom, ki se niso mogli podati v domovino; to je moj odposlanec posebno prilikom pozdrava na državni meji na Jesenicah močno podčrtaval, ko je ob navdušenem odobravanju navzočega mnogobrojnega občinstva rekel: 'Ta pozdrav velja tudi vsem našim dragim sestram in bratom po obširni Ameriki, ki se izleta niso mogli udeležiti.'

"Če morda posamezniki iz Bog ve kakih namenov take pozdrave odklanjajo in radi tega zanikajo umestnost Vašega odzdrava, smatram to njihovo politiko za pogrešno, ki jim ne bo ničesar koristila, pa tudi ne Vam, ne Jugoslaviji škodovala.

"Mati domovina, kraljevina Jugoslavije je pokazala, da ljubi vse svoje otroke, ki živijo po širnem svetu, kot enakovredne svoje člane ter jih je pozdravila ob navedeni priliki; ste to prav pojmovali in se za pozdrave tudi v imenu tistih zahvalili, katerim so veljali; za to pa, kar ste storili v dobrobit našega naroda, Vam je sleherni prvi Jugoslovanc iz srca hvaležen.

"Izrekam Vam, dragi gospod Grdina, svojo zahvalo za Vaš primeren in možati odgovor in za dejstvo, da nastopate, kadar je treba, tako kot razmere zahtevajo, imajoč pri tem vedno pred očmi interese naše drage domovine.

"Sprejmite izraz mojega odličnega spoštovanja in prisrčne pozdrave iz domovine, katere izvolite tolmačiti vsem, ki svojo domovino ljubijo, Vaš

"Dr. Drago Marušič,
"ban Dravske banovine."

Studira v Rimu za duhovnika

Slučajno smo zvedeli zanimivo vest, da se nahaja v Ameriškem kolegiju v Rimu naš rojak in sobrat Matthew J. Setnicar iz Waukegana, Ill., sin dužar Matthew Setnicar in član društva sv. Jožefa, št. 53 KSKJ. Navedenec študira on-

di bogoslovje prvo leto. V kolegiju nam znano, je brat Setnicar prvi ameriški Slovenec, ki nadaljuje svoje študije na gori navedenem slovečem kolegiju. Želimo mu mnogo napredka in uspeha.

SMRTNA KOSA

Pittsburgh, Pa. (20. decembra.—Danes je tukaj umrl rojak John Filipčić, dolgoletni član društva Marije Device, št. 50 KSKJ, vrsto let tajnik in dvakratni delegat omenjenega društva. Prizadetim naše iskreno sožalje. Bodi mu ohranjen blag spomin!

M. Pavlakovich,

tajnik društva št. 50 KSKJ.

Naznanilo in voščilo

Tem potom se naznanja faranom župnije Matere Božje v Pittsburghu, Pa., in rojakom v okolici, da bodo na Božič v naši cerkvi tri svete maše: Prva polnočnica, druga zorna sv. maša ob 8. in tretja velika sv. maša ob 10:30 dopoldne.

Pri vseh treh sv. mašah se bo pobirala prva kolekta za cerkev in druga za sirotišnico sv. Pavla. Vljudno prosim, da se naši farani in rojaki v polnem številu udeležijo sv. obredov na božični praznik in da se s posebnim darom spomnijo tako svoje cerkve kakor sirotišnice sv. Pavla.

Želim vesele božične praznike in srečno Novo leto svojim faranom, prijateljem in rojakom v Pittsburghu, Pa., in po vsej Ameriki. Dal Bog vsem mnogo zdravlja in zaželjene častne in večne sreče!

Rev. Josip Škur, župnik.

Božično petje iz Rima po radio

Na sv. večer, dne 24. decembra ob 9:30 iztočni čas se bo čulo po radio širom sveta božično petje najboljšega cerkvenega zbora, ki nastopa v Sikstinski kapeli v Rimu. Navedeni cerkveni pevski zbor, broječ okrog 100 mladeničev pod vodstvom nekega duhovnika, je priredil lansko leto turo po Združenih državah ameriških in je nastopil tudi v mestnem avditoriju v Clevelandu.

Lastniki radio aparatov naj torej na Sveti večer označeni čas iste tako uredijo, da bodo krasno božično petje iz Rima lahko slišali potom National Broadcasting družbe v New Yorku, ki bo program razposlala na vse druge večje radio postaje širom dežele.

PETLETNICA SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

Najmlajša slovenska podpornica organizacija v Ameriki in edina, katero vodijo naše rojakinje. Slovenska Ženska Zveza je dne 19. decembra, 1931 obhajala svojo petletnico. V ta namen je je uradno glasilo "Zarja" izšla v povečani obliki z jako zanimiv gradivom.

Slovenska Ženska Zveza je bila ustanovljena v Chicagu, Ill., dne 19. decembra, 1926, s tremi podružnicami, broječimi 100 članice. Danes šteje označena Zveza v 12 različnih državah 51 podružnic in 4,142 članice; njeno premoženje pa znaša okrog \$23,000.

Po državah so podružnice sledeče razdeljene: California, 1; Colorado, 1; Illinois, 6; Indiana, 1; Michigan, 2; Minnesota, 12; Montana, 1, Ohio, 15; Oregon, 2; Pennsylvania 5; Washington, 1; Wisconsin, 4. V naši državi Ohio je največ podružnic in tudi največ članstva te Zveze, 1,843. V Clevelandu, O., je tudi največja posamezna podružnica št. 25, ki šteje 513 članice.

Mati, oziroma glavna ustanoviteljica Slovenske Ženske Zveze je občeznana rojakinja in vrla narodnjakinja Mrs. Marie Prislard, bivša glavna podpredsednica naše K. S. K. Jednote, živeča v Sheboyganu, Wis.; radi tega uživa tudi še danes to čast, da vedno načeljuje Zvezi kot glavna predsednica.

Rev. Oman, ki je kot ameriški Slovenec prvi dosegel duhovniško čast, je bil rojen dne 20. maja, 1879 v Brockwayu, Minn., najstarejši slovenski naselbini Amerike. Klasične študije je dokončal na St. John's

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.
GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

Uredništvo Glasila izraža tem potom Slovenski Ženski Zvezi čestitke in ji želi vse najboljše.

Orlovska prireditelj v Clevelandu, O.

Na božični večer 25. decembra bo jako zanimiva prireditelj v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Že igra sama je nekaj posebnega, spremljana vseskozi z lepo godbo pod spretnim vodstvom Tom Oblaka. Obenem nastopi prvič v S. N. Domu devet-letna spretna umetna plesalka Jean C. Zivoder, ki je nastopila že v več gledališčih, in bo sedaj tudi nam pričala, kaj zna. Občinstvo je prav vljudno vabljeno, da prihihi na ta večer od blizu in daleč in napolni veliko dvorano Slovenskega Narodnega Doma. Saj je namenjen čisti preostanek za opravo nove cerkve sv. Vida. Vstopnice si lahko nabavite pri Mrs. Kushlan in od članstva Orla, ali pa na večer prireditelj, ko greste v dvorano. Vstopnina na to prireditelj je tako majhna, da skoro vsak zmore, to je: 35, 50 in 75 centov, in starši, ki plačajo vstopnino 75 centov, lahko pripeljejo svoje otroke do 12. leta pristo, in bodo imeli sedež poleg njih. Torej pridite in napolnite dvorano do zadnjega sedišča, vam ne bo žal.

Ljubljanski časnikar dospel v Ameriko

Newyorški "Glas Naroda" poroča sledeče:

"Ljubljansko 'Jutro,' najuglednejši in najboljši jugoslovanski dnevnik, je poslalo v Ameriko svojega posebnega poročevalca, Mr. Mariana Pfeifferja, z naročilom, naj poroča o kulturnem in socialnem življenju naših ljudi v Združenih državah. V soboto je bil Mr. Pfeiffer v našem uredništvu.

"Rojake prosimo, naj ga dobro sprejmejo in naj mu dajo vse zaželjene informacije.

"Mr. Pfeiffer bo v Združenih državah dva ali tri mesece, in želimo, da bi se vrnil v domovino z najuglednejšimi vtisi."

20-LETNICA MAŠNIŠTVA

Zadnje nedeljo tekočega meseca, dne 27. decembra bo poteklo 20 let, ko je pel slovensko novo mašo občeznimi in pri-ljubljeni župnik fare sv. Lovrenca v Newburgu, Rev. John J. Oman, bivši duhovni vodja naše K. S. K. Jednote.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinje hranite v svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, vande in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste ro vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za \$3 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vsega ključa škrinje nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačne privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstrizete obrestne kupone na svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740,000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predst. Chas. G. Pearce, kasir

Joseph Dunda, pomoč. kasir

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na inoje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.

Narčiti in vzorci ZASTONJI

RADOSTNE IN ZDRAVE BOŽIČNE PRAZNIKE

ter
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO

Želiva vsem glavnim uradnikom in uradnicam, tako tudi vsemu Jednotinemu članstvu

Louis J. Pirc, James Debevec,
lastnika tiskarne "Ameriška Domovina"

JOSIP ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD V CLEVELANDU, OHIO

6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 0583
COLLINWOODSKI URAD:
452 E. 152D STREET Tel.: KEmmore 3118

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

College v Minnesoti, bogoslov-ske pa v St. Paul, Minn., na ondodnem semenišču sv. Pavla. V mašnika je bil posvečen po pokojnem škofu Trobecu dne 26. decembra, 1911 v njegovi rojstni vasi, kjer je dne 27. decembra pel slovesno novo mašo.

Zatem je najprvo kaplanoval pri cerkvi sv. Vida v Clevelandu do leta 1915, od onega časa pa do danes pa župnikuje pri sv. Lovrencu v Newburgu v največje zadovoljstvo svojih faranov.

Naše iskrene čestitke k tem jubileju. Naj mu dobri Bog dodeli milost, da bi čil in po-vsem zdrav čez pet let na slovesen način obhajal tudi svoj srebrni jubilej!

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj urodna pot za potovanje za evropskih turistov:

Paris Jan. 15 May 14
19 P. M. 12:05 A. M.

Ile de France Jan. 30, Feb. 17
12:05 A. M. 12:05 A. M.

Najkrajša pot po železnici. Vseeno je v poselnih kabinah z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijete in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square,
Cleveland, Ohio.

JOSIP KLEPEC, javni notar

Real Estate, Insurance, Loans
107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

CHRISTMAS EVE

Daniel Gnidica, O. S. B.

On a cold and dreary evening
In the town of Bethlehem,
Came a holy Virgin beaming
With her guarding gentleman.

There they both made every
effort
In the quest to shelter One,
Who to them would be all
comfort
And the only charming Son.

Yet, to Joseph's bitter sorrow,
Could be found no tender heart
Who would give them 'til the
morrow
Just a nook near some warm
hearth.

Finally Joseph saw a cavern
Through the misty clouds of
snow,
"That," said he, "will be our
tavern,
And, to it, let's quickly go."

In a distant frozen valley
Were some shepherds wide
awake,
Who at midnight heard a rally
Of the songs the joyous make.

"Glory be to Him, the highest
Who to you is born this day;
And to men on earth of good
will,
Peace that cannot pass away."

Passed they onward to the
stable
Led by stellar gleams of light,
And their eyes were scarcely
able
To behold the precious sight.

There they saw, within the
manger
Joseph and God's Mother, too,
Beaming on the little Child
Who was born for love of you.

THE SEASON'S GREETINGS

At Christmas play and make
good cheer,
For Christmas comes but once
a year.
There's a thought of our
friends
When Christmas is here—
A thought that's as bright as a
candlelight's glow,
That's greener than holly,
whiter than snow!

Only a few days less than
1,931 years ago there came to
Bethlehem, a little town in Pal-
estine, a man named Joseph
and his wife Mary. The long
journey from Nazareth had
been arduous. Weary, near
evening, they sought shelter at
the inn, but were informed that
there was no room.

Sadly they left the inn to
seek shelter in the only place
they could find—a stable. And
in the manger of this stable
Christ was born. From afar
shepherds watching their flocks
saw the Star of Bethlehem and
followed its rays to the holy
spot. The three wise men also
came astride camels, with gifts
with which to honor His birth.

How beautiful is this, the
story of the first Christmas.
Need we seek further for rea-
sons of this joyous celebration,
for the symbolic giving of gifts,
and for the magic spirit which
is in our hearts at this joyous
season of the year? Snow, the
holly, the shining reds and
greens, the joyous laughter of
children, the music, the happy
greetings of friends—all these
are a part of this joyous Christ-
mas time.

The spirit of Christmas is so
real. The very atmosphere
trembles with music at this
(Continued on page 8)

CHRISTMAS MESSAGE TO MEMBERS OF THE K. S. K. J.
FROM SUPREME PRESIDENT

Dear Brother and Sister Members:

Christmas and the New Year approach, and not only as a pleasant task, but also through my sincere friendship and good-will to all of you, I extend to all members sincere wishes for a merry Christmas and happy New Year.

As your supreme president, I have a few words to say to you which I believe are of importance at this time.

The press of the depression, with its crises of downfallen industries, has not spared any part of this world, and is upon us as a grim reality. Work is scarce, wages are low; savings are ebbing away, want and poverty are becoming more evident everywhere. In this crisis we need to remember two things: A firm belief in our good Lord, and a united effort to help one another. For faith in our God will give us the strength to bear this burden and through our good-will to others of poor circumstances we will progress forward.

In homes and families where our God and His Faith are not denied, and where the daily prayer of "Give us this day our daily bread" is said, surely the good Lord will not forget us in our hour of need.

Our united efforts of charity and good-will are sure to result in a successful future. And in our combined efforts of uniting closer together let us all stand together with our fraternal Union. In it we must remain as one united group, prepared to help those who are helpless in this depression. Those who will conquer this depression will be the firm believers of our Faith and the ones who will unite their efforts with true fraternal spirit in support of their brother and sister members.

With sincere fraternal regards and wishes for your happiness and added success.

Frank Opeka,
Supreme President KSKJ.

A CHRISTMAS SURPRISE

JOLIET SODALIST

At first the snow fell softly, steadily, slowly, then more quickly, then large snowflakes came down rapidly, the wind blowing them into many snow-drifts which could be seen in many places as one looked up and down Breton St. It was the day before Christmas, the day on which merriness, joy and happiness reign in this realm called world.

In many homes children were eagerly waiting for Christmas Eve when Santa would bring them toys and candies. Trees were being trimmed with dazzling tinsel and bright-colored ornaments. Mothers were planning delicious meals for Christmas Day.

But there was one little home where no tree was being trimmed, where a mother knew that she could not give her little ones a dinner that they would enjoy. In this home Christmas mirth was missing for Mrs. Dupont.

Mrs. Dupont sat in her simply furnished but neat living room. She was a sweet mother, who was prematurely aged, for she was barely 35, and her hair was already turning gray. She usually wore a smile, but today as her 15-year-old boy entered he couldn't help noticing the worried look on his tired mother's face.

Softly he approached and placed his hand upon her shoulder. Quickly she turned and looked at him with a tender mother's gaze.

"Mother, what is it that worries you?" queried Harry.

"Oh, nothing very much," answered his mother.

"Oh, come, do tell me," coaxed Harry.

His mother smiled and inwardly felt proud of her splendid son, who had been her constant companion ever since Mr. Dupont had died.

"Harry, tomorrow is Christmas. Dick and Dolly are planning for Santa's arrival. I have no money with which to buy them presents. Just before you entered, an idea occurred to me. I will give you my pearls to sell, and we'll make Christmas merry for them," said Mrs. Dupont.

Harry stepped back in surprise. "Oh, no, mother, I couldn't think of doing that,"

he said. He knew that those pearls were very precious to her, for they had been given to her as a wedding gift from Mr. Dupont.

"Harry, do take them. I can't possibly disappoint the youngsters," pleaded his mother.

"Mother," said Harry excitedly, "I have a splendid idea. I do hope you'll approve of my plans. I'll go out tonight and shovel snow and make some money. On Christmas night I'll dress up like Santa Claus and make Dolly and Dick happy. Do let me go!" entreated Harry.

"No, Harry, I would rather part with my pearls than see you go out tonight to shovel snow," replied his mother.

"I know it, mother, but won't you please let me go?" pleaded Harry.

Very reluctantly Mrs. Dupont gave her consent.

In the cold winter night, into the biting north wind, into the unkind world, walked Harry, young, dark-eyed, dark-haired, full of ambition, determined to make Christmas happy for his

(Continued on Page 8).

A CHRISTMAS LETTER

By GEE DEE

Little 6-year-old Betty anticipated a glorious Christmas. She studied hard in school and this was the first Christmas that she could pen a letter to Santa. Surely, if she would write to him he would not refuse her requests.

Her dad didn't work for a long time. Little Betty knew that there was something missing in the household. The kids next door had fine clothes, they went to the movies and even got spending money. Betty saw the toy displays in the downtown stores and knew that the toys must be for someone. "Wasn't I a good girl?" thought she. With her imaginative mind she began to conceive that Santa was a generous soul, one who spread sunshine in the hearts of the afflicted.

While mother was busy tidying the humble home, Betty stole to a secluded corner and in a childish scribble wrote:

Dear Santa Klas:
Papa has no chob I am hun-
grey my rag dol is tore Pleze
stop buy my hows Betty

Best Wishes for
a Merry
Christmas
and a
Prosperous
New Year 1932

STANLEY P. ZUPAN,
Editor Our Page.

GREETINGS

To All KSKJ Members

May you experience a Christmas season with temporal and spiritual joy.

That the New Year bring you a realization of your present anticipations, and that each day in the year 1932 will favor you with health and happiness, is the wish of

Joseph Zalar,
Supreme Secretary.

GREETINGS

Wishing all a merry Christmas and a happy New Year.

John J. Kordish.

CHRISTMAS THOUGHTS

Be glad of life because it gives you the chance to love and to work and to play and to look up at the stars; be satisfied with your possessions but not contented with yourself until you have made the best of them; despise nothing in the world except falsehood and meanness, and fear nothing except cowardice; be governed by your admirations rather than by your disgusts; covet nothing that is your neighbor's except his kindness of heart and gentleness of manners; think seldom of your enemies, often of your friends.—Henry Van Dyke.

GREETINGS TO KSKJ MEMBERS

Brother and Sister Members:

At this time of the year it is a practice to recollect what has transpired during the past year.

You have done everything possible to keep your head above water in coping with the financial conditions that have challenged the world, but your spirit has not been stunted.

Let us, at this time of the year, ask the Almighty to give us patience and confidence that will assure "Peace on Earth and Good Will toward Men."

May your Christmas spirit be one of contentment and may the New Year bring to you spiritual and temporal blessings.

Frank J. Lokar,
Member Supreme Board of Trustees.

YULETIDE GREETINGS

Just to say "Hello" at Christmas time,
When glad bells ring out good cheer;
May happiness enter the door of your heart
And live with you year after year.
May the season's blessings come to you
In just the way you want them to.

Wishing you a very Merry Christmas and a Happy New Year, from

The Knights of Trinity.

Greetings

The Steelton Buddies wish the editor, the contributors and in general every reader of Our Page the greetings of the season.

To the Readers of Our Page:

A Christmas full of cheer and a prosperous New Year is the greeting of

The Knights and Ladies of
Baraga, No. 237 KSKJ,
Milwaukee, Wis.

BROTHERLY LOVE

ST. FLORIAN BOOSTER

Since this story involves a bit of Christmas spirit, it might be fitting and proper that we should start it off with that familiar old poem about "the night before Christmas and all through the house, not a creature was stirring, not even a mouse." Remember it? Well, we refer to it only to stimulate your imagination, so that you will put yourself into a Yuletide mood and appreciate the gist of this little narrative.

In truth, this story isn't about nocturnal quietude, nor of the jolly and rotund Santa Claus trying to squeeze himself down a two-by-four chimney. It is about that much beloved hero of Our Page, that jovial, witty and masterful Gee Dee. We look into his private life just to prove to you that he isn't such a bad fellow after all. He has a big heart and he shows you how to settle that eternal Christmas puzzle of getting the right gifts for the right party.

It so happens that Gee Dee has a younger brother named Kay Dee, who is quite an upstanding young man with lofty aims and an assuming spirit. When I say assuming, it is quite

so; for he assumed the guardianship of Gee's personal property and was the source of much distress. Kay was obsessed with that one glaring fault, for otherwise the two boys enjoyed a devoted companionship.

Kay's little taking ways were more or less centered around Gee Dee's larger and more select wardrobe. He helped himself to his brother's choice ties, his shirts and whatnot. In fact he abided very stoically to that old fraternity tradition of "First up, always the best dressed." Gee didn't mind his brother wearing a few of his older garments, but when it came to appropriating his best and most elaborate haberdashery, well, that was a horse of a different color. He argued and quibbled, stormed and threatened to no avail. Mother was always more considerate and sympathetic with Kay because he was the youngest of her lot, and, as a rule, the youngest of a family always enjoys a certain amount of sainted immunity. As the months rolled by, the situation gradually simmered down to a truce and a complete understanding about personal rights. Kay finally graduated from high school, got a job and became more or less independent sartorially, that is to say, he could afford his own clothes. Every so often his memory would lapse and he would appropriate something of Gee Dee's more pretentious possessions, say for instance, his car or his golf clubs. It was all right with Gee if Kay condescended to use those things occasionally, but when he made a practice of it, well, that was something to become irked about.

On several occasions Gee had planned to go golfing with his friends, and each time he discovered (much to his distress) that Kay had gone golfing, too. The dear little brother had politely acquired the use of the clubs and likewise the knickers. These petty situations caused Gee much concern and so he pondered deeply. The only solution lay in the fact that Kay should have his own outfit. But how would he maneuver it? Kay didn't have enough

(Continued on page 8)

MY HOLIDAY—CHRISTMAS

By Amateur Reporteret

I'll take the holidays, one by one,
And closely scan their meanings;
But the one I'd chose of all of them
Is the one with this little greeting:
Merry Christmas!

A day upon which Christ saw light,
A day of jubilation to us all.
But the thing I like about it,
It that lovely, tingling call:
Merry Christmas!

I love to go to midnight Mass,
And ever so happy be
When I hear happy voices sing—
It's enough for me, for I hear
and see:
Merry Christmas!

Everywhere I chance to go
Upon that lovely eternal day,
I think of Christ and how
He'd want me to always say:
Merry Christmas!

Keep this thought in mind:
no matter what, no matter why
—be happy! Laugh and sing.
Don't sigh, for we the poorest
know the bliss, while the rich
merely buy this and that.

Money doesn't count. It's the smile and cheerfulness that make it worth while. And so I'll write my Christmas greeting to all who in this, my corner, are meeting:

A merry Christmas—do you hear? And a prosperous, happier, gladder New Year.

CHRISTMAS

Christmas commemorates the birthday of our Redeemer, Jesus Christ. This was the day on which our Saviour began His work for the redemption of mankind. Jesus became one of us, suffered the same hardships which we suffer, underwent the same trials which confront us, was tempted by the devil, and practiced the same virtues we must acquire if His work for us is to become effective. We should bear this in mind when we celebrate this glad feast.

At this joyous season we should not forget Christ's poor. If we have nothing material to give, we can offer prayers to the Christ Child for His poor. We should especially remember in our prayers, and in a material way if possible, the missions and the brave missionaries who will be far from home and their loved ones on Christmas Day. Our gifts to the poor, especially if they entail some sacrifice, will bring joy to the recipients, fill our own hearts with happiness, and prove most acceptable gifts to our Infant Savior on the anniversary of His birth.

Joliet Sodality Girl.

It is all right to preserve wild life in the forests, but what to do with it in the cities is a problem.

EDITOR'S NOTE

Contributors to Our Page will be very kind to send in material for the Jan. 5 issue at the earliest possible date.

Since New Year Day falls on Friday, and the deadline for contributions is 8 a. m. Saturday, every move on the part of contributors to send their manuscripts on time will be greatly appreciated.

PITT BOOSTERS WILL GIVE CHRISTMAS PARTY

Pittsburgh, Pa.—We want everyone in our Pittsburgh KSKJ circles interested in the Booster Club's Christmas party for our KSKJ child members.

Grownups are invited to accompany their children to the performance on Christmas Day, as a little program of entertainment is planned to be filled out with child performers composed of our local talent and of child performers over the fine radio stations of Pittsburgh.

The parents must accompany the children for the purpose of helping the Boosters in maintaining this party a strictly KSKJ affair. Children not accompanied by their parents or grownups will not be admitted. So parents and grownups of all Pittsburgh KSKJ lodges be informed that either you or your friends must accompany the children for the purpose of identifying them.

There is candy, fruit and surprise packages prepared for every young KSKJer. All children under the age of 12 years will be entitled to the gifts. The party will start at 2 o'clock on Christmas afternoon.

We want you, senior members of the KSKJ, also to give us a hand in preparing this Christmas party. Those of you who are able should donate something, even if it is only a few pounds of candy.

If any of you feel the urgent need the poorer children of our KSKJ have in this time of depression, in enjoying a good time in this cheerful season, you should donate as much as you can spare to the Boosters helping hand.

Bring your donations at the latest date, Thursday afternoon, Dec. 24, to the home of the writer, 222—57th St.

The Pittsburgh KSKJ Booster Club takes this opportunity in wishing every other KSKJ aggregation a merry Christmas and a happy New Year. It also hopes that in this new year many more booster clubs will be organized in the KSKJ. It's for your social benefit and for a more steadfast proclamation of pride for our nationality.

Pittsburgh KSKJ Boosters,
per F. J. Sumic.

SEASON'S GREETINGS

(Continued from Page 7)
glorious season. If you will but listen with attentive ears you cannot fail to hear the message of "Peace on Earth! Good Will Toward Men!" radiating throughout the world. Yet if you are not in tune with this spirit, the glorious floods of melody will beat vainly against your ear. The song comes only to hearts waiting to be filled with its harmony.

We hope that this year you will have a merry Christmas.

With the joyous Christmas upon us, the New Year is just a few days away. Let's all do our best to make 1932 a happy, prosperous new year.

Clique Club.

Elect Officers

At the yearly meeting of St. Ann's Society, No. 139 KSKJ, La Salle, Ill., the following were elected officers for the ensuing year: President, Mrs. Mary Bildhauer; vice president, Mrs. John Baznik; secretary, Mrs. Mary Furr; treasurer, Mrs. Frank Bruder Sr.; recorder, Miss Frances Jancer.

Snowball Dance

The Young Ladies' Sodality of Sheboygan, Wis., will sponsor a big dance Jan. 9 in the Standard Hall. Being the fifth anniversary of the Sodality, a Snowball Dance will be held. The committees are working conscientiously to make the dance an outstanding affair.

Give the booster a chance to make good and watch him fade away.

A CHRISTMAS SURPRISE

(Continued from Page 7)
mother and Dick and Dolly.

Poor Harry! As he made his way from house to house, disappointment and discouragement met him at every turn. Everywhere someone else had preceded him, or some unkind woman would impudently close the door as she heard his request.

Harry's thought turned back a year, and he thought of how just one year ago tonight, when he came home from boarding school, he had spent a \$20 bill for practically nothing worthwhile. And tonight—what a change had taken place since last year—he was looking for a job, so he could play Santa Claus for his little brother and sister.

Would he succeed in finding something to do so as to make Christmas merry for them? Would he be able to give them that pleasure to which they were looking forward—the coming of Santa?

"I'm afraid it's no use and I might just as well return home," thought discouraged Harry.

"But, no, I must go on; I cannot disappoint them." So with a new resolve Harry trudged onward.

He was walking onward, unconscious of the direction in which he was walking. He was very much engrossed in thought. Suddenly he realized that he had been walking in the direction of the home of Judge Lalanne, who was noted for his judicial air of sternness. Nevertheless, in spite of his sternness, Judge Lalanne was a kind man.

Shall he go to this home? To this beautiful mansion on the hill? Perhaps, here, too, he would be turned away.

Summoning courage, he walked up the wide path leading to the home of Judge Lalanne. A little fearful, he rang the bell, for after all he was just a boy of 15 about to speak with a powerful judge.

A servant answered the bell, and Harry was shown into the study of Judge Lalanne. The floor was covered with soft rugs, pictures of great worth hung on the walls, the desk and the furniture were of the best quality, and books were seen on every side.

Harry entered. To his cheery "Good evening, sir," the judge said, "What is it, my boy?"

"Please, sir, I would like to shovel snow," answered Harry.

"What? Shovel snow?" said the surprised judge. "Shovel snow on a night like this? I thought that perhaps you were cold and came in to get warm. Why do you want to shovel snow tonight?"

Harry did not make it a general practice to tell his troubles to others, but something about Judge Lalanne prompted him to give the judge his confidence. "I am out because I want Santa to come to Dick and Dolly," answered Harry.

"And who are Dick and Dolly?" asked the judge.

Almost unconsciously, Harry told the judge his story. He told of his home, his wonderful mother and little baby brother and sister. He told him of how they had always had a very happy Christmas. Then he told him of how his dad got sick and died. By some unfair means, his mother had been deprived of her lawful possessions.

The judge listened attentively and after Harry had finished his story said, "Don't worry about Santa's coming. I'll send him over to your home."

Christmas Eve, a knock was heard by the Duponts. Harry opened the door and here was Santa with a bag of toys and presents for all.

"Merry Christmas!" shouted Santa.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

OBITUARY

As the night covers the earth with darkness so does the hand of death cast its shadow over life and take from our midst true friends and companions. In tribute to the late Charles Kregel of Sheboygan, Wis., who met with a tragic death in a motorcycle accident here on Nov. 29, these words are penned.

Charles or "Karlie," as he was known, was a friend to all and had no enemies. His jovial personality was known by all who knew him. His frankness and kind-heartedness will be known no more. His familiar face at play rehearsals will be seen no longer, for there is where "Karlie" made his debut. He was a good actor and took his roles splendidly. Many a happy hour was spent in his presence, rehearsing endlessly with other members of the casts, and practices proved to be enjoyable gatherings when his genial smile and occasional laughter would ripple from behind some stage corner.

But all of these characteristics have faded away and a true friend repaired to a final resting place in search of a reward well earned.

Charles was born in Sheboygan and attended the Holy Name School up to the eighth grade, after which he attended the SS. Cyril and Methodius School, from which he graduated in 1924. He was a member of the KSKJ organization, the Holy Trinity Society, the SS. Cyril and Methodius Booster Club, the Sheboygan Outdoor Rifle Club, the Illyria bowling team, the Dramatic Club Finzgar and the Service Battery 120th Field Artillery. He was an active Boy Scout, being a leader of the parish Boy Scouts, Troop No. 11.

Many beautiful floral tributes were sent, wreaths and sprays from the various organizations of which he was a member. All of these and the numerous friends who attended the last rites attested in the esteem in which Mr. Kregel was held by all who knew him.

Beautiful services were held at the church and cemetery, where consoling hymns were sung under the supervision of Miss Stanza Skok, church organist.

It is only when a person passes away that appreciation is known and considered, but let us find the good in our friends while they are with us and enjoy it while we may.

Correspondent.

"Merry Christmas!" shouted everybody else.

To Dick and Dolly this man was just Santa Claus, to Harry it was Judge Lalanne, and to Mrs. Dupont—who was this man to her?

Quickly her thoughts flashed back to a day some 20 years ago, when she had been on a yacht with her brother. The yacht overturned; she and her brother were separated.

Just for a moment she thought of the past. Then the present—the glorious present was before her. Standing in front of her was Santa Claus, her long lost brother.

Joliet Sodalist.

BROTHERLY LOVE

(Continued from Page 7)
dough for such trivial things! Finally Gee Dee had a happy thought, and with Christmas approaching it would provide a splendid opportunity to employ it. So he forthwith went the rounds of visiting his four married sisters, who always doted over the two brothers and never forgot them at Christmas time. He casually felt them out in regard to what they were planning to present dear brother Kay for Christmas. He advertently proceeded to frustrate their plans about the inevitable shirts, socks or ties and finally cajoled them into a pact to pool enough money necessary to purchase a set of golf clubs and a fancy pair of knickers.

Christmas Day arrived in due time. The Dee domicile had the proverbial Christmas tree gracing the parlor. It was resplendently adorned and gaily festooned with colorful ornaments, silver and gold tinsel, old-fashioned colored popcorn strung on thread was spiraled around the tree. It was elaborately decorated and the handiwork of Gee Dee himself. At the base of the tree was a mass of white tissue packages, each containing gifts for the various members of the family, who always came home to celebrate the divine holiday. It didn't take Kay very long to rummage through the pile for his share of presents, and when he extracted a long, bulky package, he was quite perplexed. Opening it swiftly, his face became wreathed with smiles and he gave a joyous whoop as he hastened to seek Gee Dee. Of course, Gee was in the adjoining room hidden behind a portiere, where he could observe the incident very handily. Kay espied him as he emerged from his place of concealment and shouted happily to him, "Look, Gee, what Santa left me for Christmas. A set of golf clubs! Aren't they swell?"

"You bet they are, Kay! Let's see them," queried Gee innocently. "Gosh—" exclaimed Kay, "we'll be able to play together this summer, won't we?" "I'll tell the world we will!" replied Gee Dee, grinning perceptibly.

And so the story goes, carrying along with it a moral that can easily be interpreted. Hinging along diplomatic lines, we would counsel you to "Think twice before you leap" or that "Diplomacy demands a quiet tongue, a scheming mind and plenty of action."

St. John the Baptist Lodge, No. 143, Joliet, Ill.

Joliet, Ill.—Well, here we are again, to make a report of our meeting, which was held Sunday, Dec. 13, with a very nice attendance.

The meeting was opened with prayer by our president, Bro. Joseph Bruss. At this meeting the annual election of officers took place, the following being elected for the ensuing year: Joseph Bruss, president; John Kostele, vice president; Rudolph Pruss, recording secretary; Matthew Kochéver, treasurer; Steve Vertin, financial secretary; Joseph Korevec, marshal. Trustees: Hubert Zalar, William Vertin and John Papesh, and Joseph Przybylski, scribe.

The next meeting will be held Tuesday evening, Jan. 19, at 8 o'clock, in Slovenia Hall. Installation of officers will commence at 8 p. m. Bro. Joseph Zalar, who was elected by acclamation, will preside as the installing officer.

The newly elected officers hope to see a 100 per cent attendance at the next meeting, so let's give them a surprise,

KAY JAYS OF CHISHOLM HOLD ANNUAL MEETING

Chisholm, Minn.—On Monday evening, Dec. 14, the Kay Jays held their annual meeting at the Community Building. A large group attended, and among this group were the Rev. Father Schiffer, pastor of the parish, and J. J. Sterle, secretary-treasurer of the local Frederick Baraga Lodge. Father Schiffer gave the boys a good talk in regard to co-operation and religion, in making a success of our coming generation. He gave the boys quite a few helpful hints toward making their social and personal affairs a great success.

The Jays will hold their meetings on the second and fourth Mondays of each month. The date of the dance was changed to New Year Eve at Mahne's Hall. An admission of 25c and 35c is to be charged. The committee in charge is composed of Frankovich, Gazvoda and Kordish. Dancing will be from 9 to 12 o'clock.

The evening's chief importance was the election of officers for the ensuing year. The following were elected: J. J. Kordish, president; J. A. Bovitz, vice president; R. Gazvoda, secretary; S. Bovitz, treasurer; F. Baraga, trustee, three years; J. Gregovich, trustee, two years; A. Hren, trustee, one year; L. Drobniak, sergeant-at-arms. J. J. Sterle was elected as advisor of the Kay Jays. The boys discussed having an initiating team, which would have charge of installing new members throughout the Range.

A hockey team was discussed, but is to be discussed more fully in the near future.

The meeting adjourned at 11:30 after the boys had mentioned all the business that was of importance.

Wishing all the readers a merry Christmas, yours fraternally,

Rudolph Gazvoda, Sec'y.

Minutes of the Range Meeting Held Dec. 6 at Eveleth, Minn.

The meeting was opened by Vice President Kordish. The chief purpose of holding the meeting was to rearrange and prolong the basketball schedule.

There was some uncertainty about holding a tournament to decide the champion. It was finally agreed that the champions were to be decided on a percentage basis, and in case of a tie the two teams are to play it off.

Kordish made a suggestion that each town organize a booster club and hold meetings and other social affairs. Glavan was appointed to head organization in Aurora and Miroslavich in Eveleth.

A suggestion was made by Miroslavich of Eveleth that meetings of the Range Board be held once a month. The next meeting is to be held in Aurora. The date will be announced in the near future.

The basketball season was extended to the middle of April. When the season has been completed and the champions decided, a dinner will be tendered the Range teams in Chisholm, where the winners will be congratulated and the highest two teams will each be presented with a basketball.

The towns represented at the last meeting were Aurora, Chisholm and Eveleth. Soudan was not represented because of an important meeting there. Iiibing dropped from the circle completely.

Frank Mihelich, Sec'y,
Range Kay Jays.

one and all, by attending all our meetings 100 per cent. Let's give them a warm welcome and be at the next meeting.

THE K. S. K. J. IN SPORTS

North Chicago, Ill.—The Mother of God Church basketball league has gone into its third year of operation. The financial success has not been what it should and could have been, but the league itself is a big success. This is noticeable by the fact that during the first two years of the league only four teams entered, while this year, with the depression still depressing, six teams entered to start the 1931-32 season.

The league went into action Wednesday night, Dec. 16. Although all six teams did not have their full strength on the opening night, they will be on next Wednesday. All games are played in the church gym. The first game is played at 7, the second at 8 and the third at 9 o'clock. The teams entered this season are St. Joes, last year's champs, St. Mary's Seniors, St. Mary's Juniors, Holy Family, DSD No. 6, Alumni and All Stars.

Now, due to the fact that the league will run into some minor expenses which will have to be met, a donation of 10 cents will be asked at the door for that purpose. Season tickets may be procured at the reasonable price of only 50 cents. Any player will be able to get one for you. The cut in price is due to the depression, which has been playing havoc with all sports in the last season.

The Mother of God Church will also sponsor a senior team in the Catholic Youth Organization League. This new organization has met with great success in its first year and is rapidly growing. Not so long ago this organization sponsored boxing tournaments in various districts of the Chicago diocese and staged the semi-finals and finals in the great Chicago stadium. Now that this sport was a success, basketball has been chosen and leagues have been formed. Waukegan and North Chicago have six teams in the North District. The league opens its playing season Dec. 27.

The sponsor of the Catholic Youth Organization is none other than the Rt. Rev. Bishop Shiel of Chicago. He has been in earnest for the last few years planning an extensive program for all Catholic youths of the Chicago diocese and to date he and his associates have created a spirit and enthusiasm among the youths.

Results of Dec. 16:
Holy Family 25, St. Joes 20.
All Stars 23, Alumni 13.
St. Marys Seniors 28, St. Mary's Juniors 17.

Schedule Dec. 23:
St. Joes vs. St. Mary's Seniors, at 7.

All Stars vs. Holy Family, at 8.

Alumni vs. St. Mary's Juniors, at 9.

Dec. 30:
Alumni vs. St. Mary's Seniors, at 7.

Holy Family vs. St. Mary's Juniors, at 8.

All Stars vs. St. Joes, at 9.

Jan. 6:
St. Joes vs. St. Mary's Juniors, at 7.

All Stars vs. St. Mary's Seniors, at 8.

Alumni vs. Holy Family, at 9.

NOTICE

Pittsburgh Boosters Bowling League

A general bowlers' meeting will be called Dec. 30 at the Slovenian Auditorium after the bowling session. At this meeting a new balanced league will be formed.

Three cheers for our newly elected officers and may success be theirs.

Joseph Przybylski, Scribe.

Notice of Meeting

St. Ann's Society, No. 127, Waukegan, Ill., will hold its annual meeting Sunday, Dec. 27, at 2 p. m., in the usual meeting place.

Election of officers for the ensuing year will be in order. Every member is requested to attend this meeting.

Any member who fails to attend this meeting will be assessed a fine of 25c, so don't fail to attend.

Secretary.

By Brooklyn Knight

The Knights of Trinity again went on a rampage, this time defeating the team of the Church of Our Lady of Sorrows of the Interborough Church League. This makes it the second victory in a row for the boys, which isn't bad at all, considering the short time the team is playing basketball, that is, playing ball together under the K. of T. banner.

The end of the first half found the boys leading by a 14 to 5 score. By fast and furious assault in the second half the Knights piled up 30 more points, giving them a total of 47 points to the visitors' 10. The team clicked marvelously on the offensive and their defensive was almost perfect. From the time the first whistle blew, starting the game, to the last whistle, ending the game, the Knights were on their toes, never slowing down or giving their opponents a chance to get started.

Chisholm, Minn.—In a hard-fought game Dec. 15, which was anybody's game until the final whistle, the Chisholm Jays defeated the powerful Eveleth quintet by a score of 22 to 19. Both teams showed lack of practice in their playing. It was a fast passing game, both teams working the ball down underneath the net. Because Chisholm led by 7 points, the Eveleth boys resorted to long shots, which brought the total to 19 to 22 at the final gun shot.

This was Eveleth's first game of the season, but the boys showed to be strong contenders for high honors.

Orels Present 70 Juveniles in Christmas Play

Cleveland Orels will present "Bratec in sestrica," a five-act Christmas play, Dec. 25, at the Slovenian National Home, St. Clair Ave.

The cast includes 70 juvenile members recruited from the gym classes of the organization.

Jean Zivoder, juvenile tap dancer, and Frank Vencelj, harmonica player, are included in the between-the-acts specialties.

Top price admission is 75c, others at 35c and 50c. Proceeds will be given to St. Vitus' Church.

Attend Services

Various societies are attending communion in a body in the SS. Cyril and Methodius Church of Sheboygan, Wis. Last Sunday the young men made a splendid showing, with a large attendance. The Young Ladies' Sodality attended the Mass and communion the first Sunday of December, at which a goodly number were present.

Annual Banquet-Dance

The Booster Club of the SS. Cyril and Methodius Church, Sheboygan, Wis., will hold its annual banquet and dance Dec. 31, Sylvester Eve, in the church hall and gymnasium. A good time is assured all those present.